

ORSZÁGOK, ÖVEZETEK, TÁJAK TÖRTÉNETE (XV.)

Cser Ferenc (Canberra), Darai Lajos (Kápolnásnyék):

Szlovák délibáb-vadász magyar nyulat ugrat ki a bokorból. Házat, hazát, és ad- juk írásunkat is?

*Kibújik a szög a zsákból.
Magyar közmondás*

*Sokszor kell elmondani az igazságot,
hiszen a tévedést is folyton ismétlik.
Goethe*

*És az igazság szabaddá tesz benneteket.
Ján 8,32*

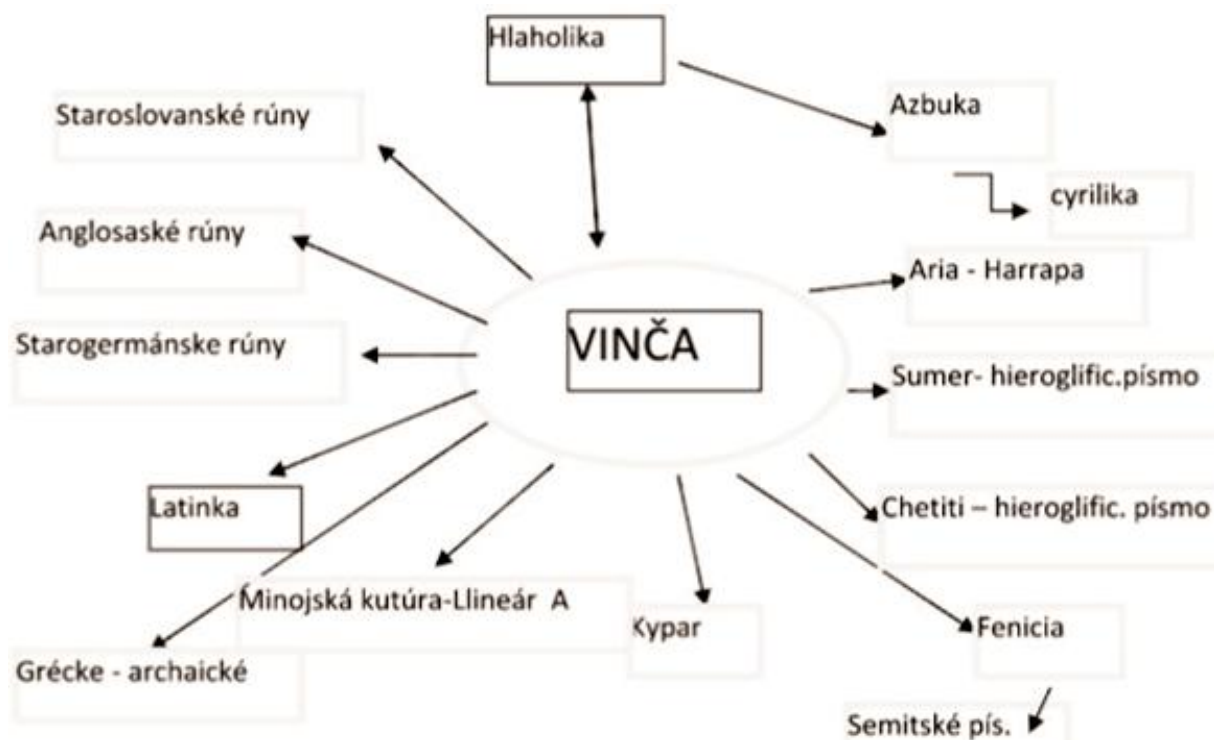
Csonka Ákos tudósítása „Kapaszkodjunk meg, itt az ősi szlovák rovásírás” címmel 2016. január 8-án jelent meg a *FELVIDÉK.ma*, az *első szlovákiai hírportálon* (www.felvidek.ma/).¹²⁵ Ebben Jozef Janták írását,¹²⁶ vagy inkább kezdeményezését mutatja be és leplezi le, mint amely a „szlovák történelemgyártás” részeként „egyedi módon” megtalálta „a szlovák rovásírás nyomait”, nem más-honnan kölcsönvéve „az őszláv rúnákat”, mint a germán rúnáírásból, annak is az idősebb Futhark jelsorából.¹²⁷ Még a látszatra sem adva, amikor azzal teljesen azonos jelsort ad meg, sőt nagyzsolási vágyában az ősszláv írásműveltség ősiségét a boszniai Viskokói-piramisból, illetve a Vincsa műveltségtől szeretné indítani.

Janták ad is egy ábrát, ahol a Vincsa műveltség hatását bemutatva, a bal felső sarokban láthatjuk azt a bizonyos őszláv rúnát (Staroslavanské rúny):

¹²⁵ <http://www.felvidek.ma/nezopont/velemen/58617-kapaszkodjunk-meg-itt-az-osi-szlovak-rovasiras.>

¹²⁶ „Prvé písmo bolo slovanské.” *Hlavné správy - Konzervatívny denník*, Bratislava 3. januára 2016. <http://www.hlavnespravy.sk/prve-pismo-bolo-slovanske/726957>.

¹²⁷ Elég „őszláv rúnáit” összevetni a Wikipédiában szereplő eredetivel: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Rúnáírás>.

De, érdekes módon a Rúnaírás szócikkekéből ez az összláv rúnaírás valamiért hiányzik: „A rúnaábécének három főbb, eltérő változata van: az Idősebb Futhark (kb. 150–800); az angolszász Futhorc (400–1100); a Fiatlabb Futhark (800–1100), amely további alváltozatokkal is rendelkezik: hosszúágú változat (más-ként dán Futhark); rövidgallyú változat (svéd-norvég rúnaírás); a Hälsinge Rú-nák. A fiatalabb Futhark 1100 után még tovább fejlődött: középkori rúnák (1100–1500); dalecarli rúnák (1500–1800).”

Tehát ha nem létezett „ős-szláv rúnaírás”, akkor annak betűkészlete se volt, amit leleplez, ha összehasonlítjuk Janták ábráját (felül) a Wikipédiáéval (alul), tényleg azonos a kettő:

F N Þ F R < X P H T I S J
 f u th a r k q w h n i j ei
 C Y S T B M P I O
 p z s t b e m l ng d o

Rúna	Átírás	<	K	I	I	B	B
ƿ	F	X	G	ᚷ	J	ᚱ	E
ᚱ	U	ƿ	W	ᚷ	ī (Y) (æ?)	ᚱ	M
þ	D	ᚠ ᚡ	H	ᚢ	P	ᚣ	L
ᚠ	A	ᚦ	N	ᚦ	Z	ᚫ ᚬ	ŋ
ᚢ	R	ᚢ	I	ᚨ ᚩ	S	ᚫ	O
		ᚢ		ᚢ	T	ᚫ	D

Jogos tehát az elementáris kritika, amit a Felvidék.ma portálon Csonka Ákos gyakorol, és a felháborodás is, amit cikke után a 73 hozzászóló megnyilvánít. Hogy a hamisító még a látszatra se ad, amikor a germán rúnákat eltulajdonítva akar ő-szláv rúnát létrehozni most így utólag. Csonka így folytatja: „Ennél már csak az a megmosolyogtatóbb, hogy több helyen is slovenské,¹²⁸ nem pedig slovanské¹²⁹ pismo van írva. Ugyanakkor azt is megtudhatjuk a tényfeltáró írásból, hogy a tatárlakai lelet is szláv eredetű, és a rajta lévő jelek pedig ószláv eredetű föníciai jelek, amik tökéletesen megegyeznek a vincsa betűkkel.”

S még nincs vége: „Ha most azt hinnénk, hogy ennél meglepőbbet már nem tudhatunk meg a szlovák őstörténeti feltárásból, hát tévednünk kell. Kiderül ugyanis, hogy mi, magyarok tulajdonképpen nem is vagyunk. A ’kutatás anyagában’ rámutatnak, hogy a Kárpát-medencében, de még a környékén sem éltek soha magyarok, vagy azok elődei. Eddig ugyebár inkább az az ignoráció volt jellemző, hogy mindenért mi voltunk a hibásak, ami gyakorlatilag nemzeti kánonná szentesítette a magyarellenességet.”

S még mielőtt ennek okát csupán a szlovák torkosságban látnánk, amivel a mi Kárpát-medencei magyar őstörténetünket habzsolják, Csonka Ákos nagyon helyesen rámutat arra a magyar politikát és tudományt felelőssé tevő állapotra, hogy „Magyarországon a rovás-tan meglehetősen megosztja a történész/régész szakmát, az MTA rendületlenül elutasít bármiféle elfogadást, míg a másik oldal szentül bizonygatja az ú.n. eltitkolt történelmet (ebbe most ne menjünk bele). Mindazonáltal, ha a szlovák gépezet röhög egy jót a magyar huzavonán, és ’lestipistopizza’ a történetet, akkor aztán vicces esetek elébe nézhetünk... Már alig várom, hogy Fico barátunk Szegedi Csanád módra avasson fel egy-két rovás helységnévtáblát mondjuk Štúr szobra mellett Párkányban.” Csonka meg is mutatja ezt a Parkanyovo feliratú táblát:

Eddig az első magyar rövid válasz. Ha hosszabban akarunk most válaszolni, talán kiindulhatunk ebből a Parkanyovo táblából, rajta a Kettőskereszt és Hármas halommal a Magyar Megszentelt Koronáról, illetve a Szlovák Köztársaság zászlajáról. Igaz, a hármashalom itt kék színű.

¹²⁸ Azaz szlovák.

¹²⁹ Azaz szláv.

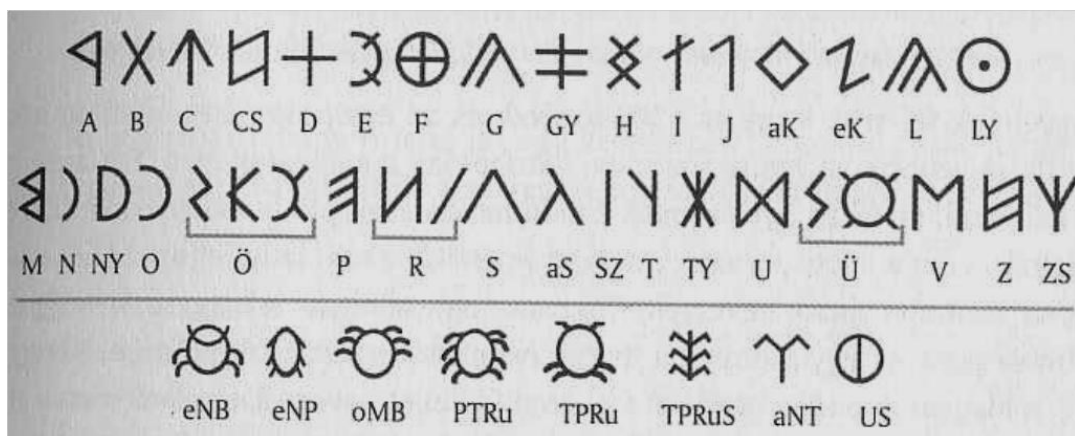
Mert a Janták-cikkben érintett, az emberiség kultúrkincsének számító írás adatok és vonatkozások félreértelmezése nemcsak szlovák találmány, szenvednek tőle erőteljesen a valós, igaz magyar történetet kereső kutatók is. Ezért nem véletlen, hogy a szlovák fél nem találja a magyarokat a Vincsa és az utána következő Kárpát-medencei műveltségek házatáján, hiszen a Habsburg királyaink óta ránk erőltetett és máig a Magyar Tudományos Akadémián és az egyetemen elfogadott magyar őstörténet szerint mi még akkor valahol az Urálon túl éltünk. Még akkor is, ha ott emberek valójában ebben a korai időben nem laktak, de valahol mégis ott kellett lennünk szerintük, ha később onnan költöztünk be a mai hazánkba. Ellenkező irányú kivándorlás, elterjedés, mint ami valójában történt, nem jöhet számításba. Jelenleg éppen azon dolgoznak magyar régészek, történészek, hogy oroszországi múzeumi leletek alapján bebizonyítsák, hogy csak ötven évvel 895 előtt indultunk el egyáltalán az Urálból ide.¹³⁰

Nézzük hát az összefüggő tényeket. Okulásul mindenkinek, magyarnak és szlováknak egyaránt. Mert ha Jozef Janták számára minden szláv, sőt szlovák volt már a Vinča műveltség korában a Kárpát-medencében úgy, hogy ehhez az állításához mindössze a germán rúnák egy válfaját kellett kölcsön vennie, akkor mennyivel inkább állíthatjuk ugyanezt mi magyarok magunkról, – azaz hogy minden magyar volt itt akkor, – akiknek a legősibb írások jeleivel azonosított saját abécéje képezi e korszaktól kezdve a sok-sok bizonyíték alapján az írástörténetben szereplő minden írás alapját az azóta eltelt évezredek, évszázadokon át máig használt székely–magyar rovásírás alakjában, amint Varga Csaba alábbi három ábráján látható.¹³¹ Felül az őś-ABC, alatta a magyar, az alatt pedig a származékok. Ez egyrészt az őśi jelek és a Kárpát-medencei régi írásos emlékek jeleinek nagyfokú azonosságát bizonyítja, másrészt azt, hogy e jelek és írás lett minden további elterjedt írás alapja.

¹³⁰ Vesd össze Türk Attila és Sudár Balázs sok-sok mostanában tett nyilatkozatával.

¹³¹ Felül az őś-ABC, alatta a magyar. Varga Csaba: *JEL JEL JEL avagy az ABC 30.000 éves története*. Fríg Kiadó, 2001. pp. 98, 209. és 390. Egyrészt az őśi jelek és a Kárpát-medencei régi (rovás)írási emlékek jeleinek nagyfokú azonosságát bizonyítja, másrészt azt, hogy e jelek és írás lett minden további elterjedt írás alapja.

Soroljuk hát fel e bizonyítékokat, egyúttal tudományos alapossággal helyreigazítva a Janták-cikkben szereplő pontatlanságok, tévedések és csúsztatások sorát. Mert hiszen az igaz magyar tudat alkotja a nemzeti versenyképességünkhöz vezető út köveit, s azok keménységét, kopásállóságát történelmünk tényei, igazságai biztosítják. Bár azt harsogják nekünk, hogy külön magyar tudatra nincs szükség, hisz az ember már meghódította a Földet, részecske szintű kezes hullámokkal elérünk mindenkit a földön. A tudományos technika minden nehézséget legyőz, minden problémát megold. De ennek ellentmond a valóság, a mellékelt ábra a szlovák rúnák álmodozásáról például, vagy az, hogy a legerősebb nemzettudata éppen az Amerikai Egyesült Államok polgárának van manapság. S ahogy nincs egyetemes nyelv, úgy tudat se lehet egyetemes – csak valamely nyelvhez kötött.

A magyar tudatot azonban megroppantotta az utóbbi félezer év történelme során végig érvényesülő kísérlet, hogy nemzeti műveltségi tudatunktól megfosztva, idegen hatalom érdekében kiagyalt múltat lássunk magunk mögött és ennek megfelelő jövőt magunk előtt. Ezt a hatalmat pedig itt az országon belül is képviselték azóta a vele együttműködők, külön magánérdeket érvényesítve – kivéve egy-egy tiszta időszakot, mozgalmat. Ezért nemzet- és a magyar tudatunk alapozását csak a legelfogulatlanabb és legkorszerűbb tudományra bízhatjuk, amire más nemzetek is alapozhatnak egyébként, akik a történelem során együtt éltek velünk.

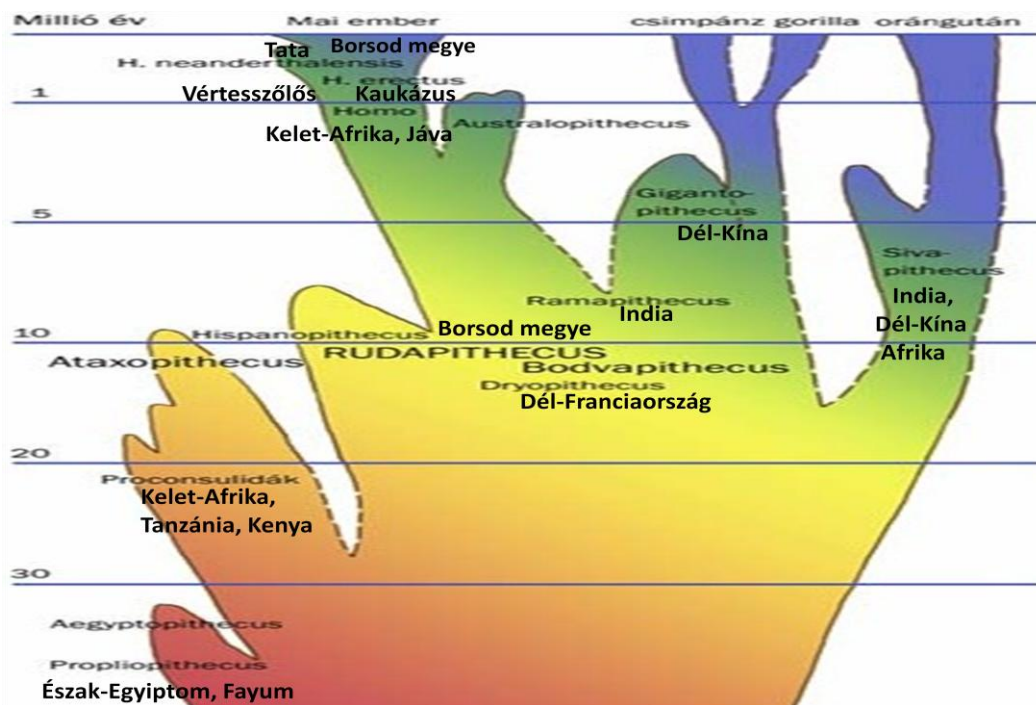
De mit tekinthetünk tudományos ténynek, ha hányatott történelmi sorsunk átalakította a rólunk írott történetet. Azaz ha nem magyar érdekek szerint írták meg történelmünket. Csak azt, amikor történelmi igazságunk egyetemes tudomány lehet. A tudományos vizsgálat, a tudományos hatékonyság jelentős eszközökkel bővült, így ezeket használva a magyar nemzettudatot is erősítő igaz tényeket tárhatunk fel. Ezek legfőbb tanulsága, hogy a Kárpát-medence teljes múltjának mi vagyunk a gazdái; az itt született tudás alapozta meg Európa előnyeit; földműves elődeink tömege a harci támadásokat kiiktatta, a katonákat békés célra rendelte; valamint hogy nemzeti értékeink egyetemes példaként szolgálhatnak.

Idő (év)	Korszak	
700.000-90.000 éve	alsó	őskőkör (paleolitikum)
90.000-40.000 éve	középső	
40.000-12.000 éve	felső	
12.000-7000 éve	átmeneti kőkör (mezolitikum)	
7000-5000 éve	újkőkör (neolitikum)	
5000-3800 éve	kora	rézkor
	közép	
	késő	
	korabronzkor	
3800-3500 éve	középső bronzkor	
3500-3000 éve	késő bronzkor	
2900-2700 éve	kora vaskor	
2700-2000 éve	vaskor – ókor	

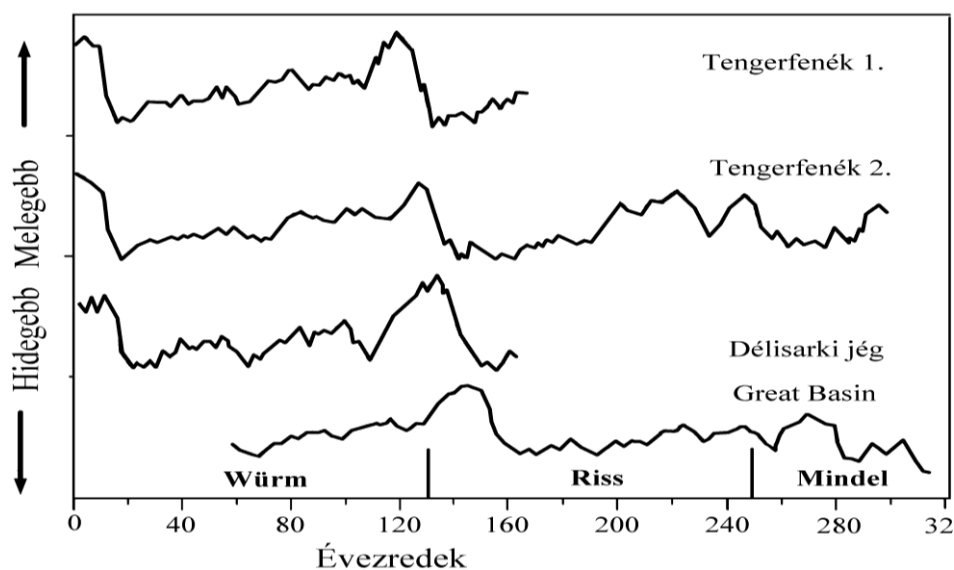
1. ábra. Időrend az alsó őskőkortól az ókorig.

Manapság igen pontos időrendet ismerünk az emberi korai műveltségekkel kapcsolatban (1-6. ábra). Az ember múltjába beletartozik minden Homo elnevezésű korszak embere, legalább a Homo erectus kora óta. Ez minket, közép-európaiakat és magyarokat érint erősen, a Vértesszőlősi ember miatt, s ekkor Európából nincs más lelet (2. ábra). A műveltségi nyomok értelmes lényre valának, amit a genetika is alátámaszt a férfi sejt tulajdonságörökítő helyre nem álló szakaszán a mutációs eltérések számát, sorrendjét tekintve. Az itt legelterjedtebb haplocsoport az M168-M130-M89-M9-M45-M173-M17, ebből 60 %-kal részesedünk. Közele testi rokonaink is magas arányt mutatnak az európai környezethez képest: lengyel 56,4 %, ukrán 54, udmurt 37,2, macedón 35, horvát 29,3, szlovák 26,7, míg mari 13, görög 11,8, szír 10, albán 9,8, libanoni 9,7,

lapp 8,3, grúz 7,9, török 6,6, német 6,2, holland 3,7, közép-észak-olasz 4, valamint kalábriai, szardíniai, francia, katalán, baszk és andalúz mind 0 %.¹³²

2. ábra. „Isten tenyerén.” Kretzói Miklós törzsfája alapján.¹³³

3. ábra. A Föld globális hőmérséklete és a jégkorszakok időrendje.

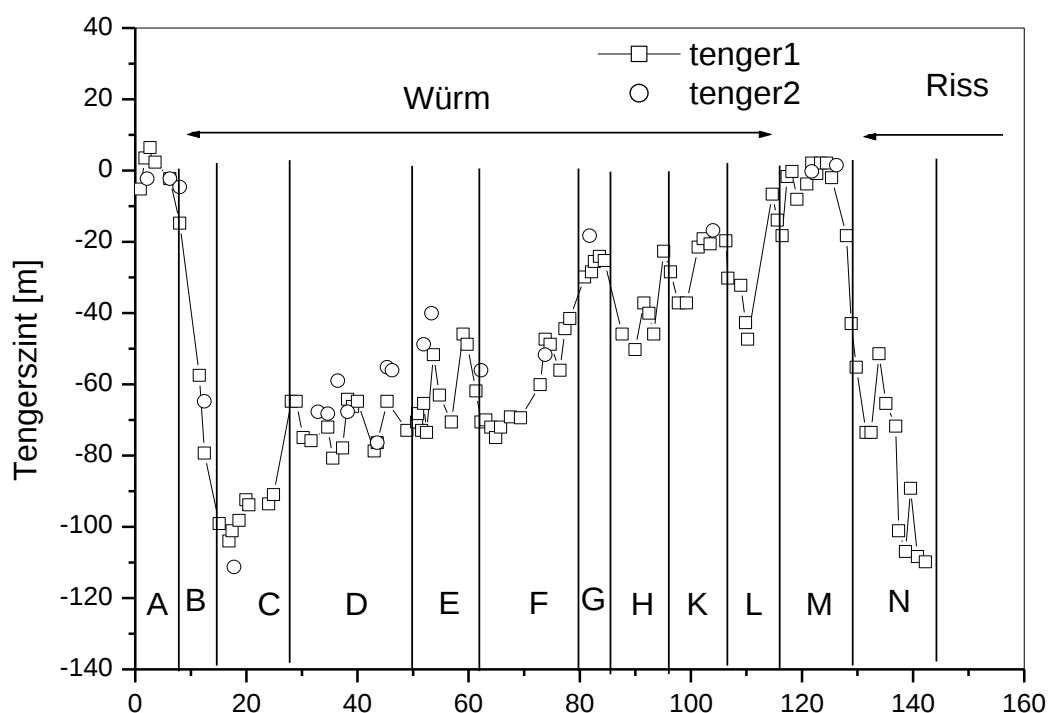
¹³² Lásd erről Cser Ferenc–Darái Lajos: *Magyar folytonosság a Kárpát-medencében*. Fríg Kiadó, Pilisszentiván, 2005; Cser–Darái: *Az újkőkori forradalom népe*. Fríg Kiadó, Pilisszentiván, 2006; Cser–Darái: *Európa mi vagyunk I-II*. Fríg, 2007-2008; Cser–Darái: *Kárpát-medence vagy Szkítia*. Fríg Kiadó, Pilisszentiván, 2008; Cser–Darái: *Kárpát-medencei magyar ősiség*. HUN-idea Kiadó, Budapest, 2000.

¹³³ Kretzói Miklós: *Gondolatok az emberré válás korai szakaszáról*.

<http://www.ace.hu/rudi/torzsfaja.jpg> [2014. 06. 20.]

Idő (év)	Jégkorszak
2.000.000 1.600-660.000	dunai I-II. bieber
660.000-500.000	günz
550.000	hidegcsúcs
500.000-440.000	meleg szakasz (interglaciális)
330.000-250.000	mindel (korábbi 750.000-450.000)
270.000	hidegcsúcs
250.000-130.000	riss (korábbi 375.000-275.000)
230.000 és 187.000	hidegcsúcs
128.000-118.000	nagyon meleg szakasz (int.gl.)
115.000-18.000	würm
79.000, 65000	hidegcsúcs
75.000-65.000 22.000; 14000 és 11500	meleg szakasz (interstadiális) hidegcsúcs, id. és ifj. dryas

4. ábra. Jégkorszakok időrendje s a műveltséget befolyásoló hidegcsúcsok.

5. ábra. A würm jégkorszak időrendje (ausztráliai) tengerszintek elemzése alapján. A: jelenkor, B: fölmelegedés, C: hideg csúcs, D: 3. lehűlő szakasz, E: interstadiális, F: közbenső hideg mélypont, G-L: 2. lehűlő szakasz, L: 1. hideg mélypont, M: interglaciális, N: riss felmelegedő szakasza. Egy-egy lehűléshez köthető a túlélő műveltségek teljesítménye!

Idő: év	Ember	Hely	Gén-mutáció
1,5 millió év	Homo ergastras (?)	Kaukázus (afrikai)	M168
1,5 millió évtől több százezerig	Homo erectus	Dél-Ázsia	M130
	<i>Modern ember:</i> Homo erectus, acheuli, moustieri műveltség	Kaukázus	M89
		Kaukázus és Ázsia	M9
		Kaukázus, Európa	M45, M173
150.000–kb. 40-20 ezer	<i>Modern ember:</i> Homo sapiens neanderth., moustieri, aurignaci.	Európa	M173
Kb. 50.000-től	<i>Modern ember:</i> gravetti műv.	Európa, Ázsia	M17
20.000-től	Későbbi pásztor műveltségek	Európa	M170, M172
4000 éve	Halász–vadász–pásztor	Északkelet	TAT

6. ábra. Műveltségek megfeleltetése a genetikai jelzőknek.

Afrika: M91-M32 (M06, M31)

M74-M94-M139-M60

M74-M94-M139-M168-M01-M145-M40-M96-M02

Közel-Kelet:

M74-M94-M139-M168-M01-M145-M40-M35

Japán: M74-M94-M139-M168-M01-M145-M174

Ázsia: M74-M94-M139-M168-M89-M09-M175

Dél-Ázsia:

M74-M94-M139-M168-M89-M09-M04

M74-M94-M139-M168-M130

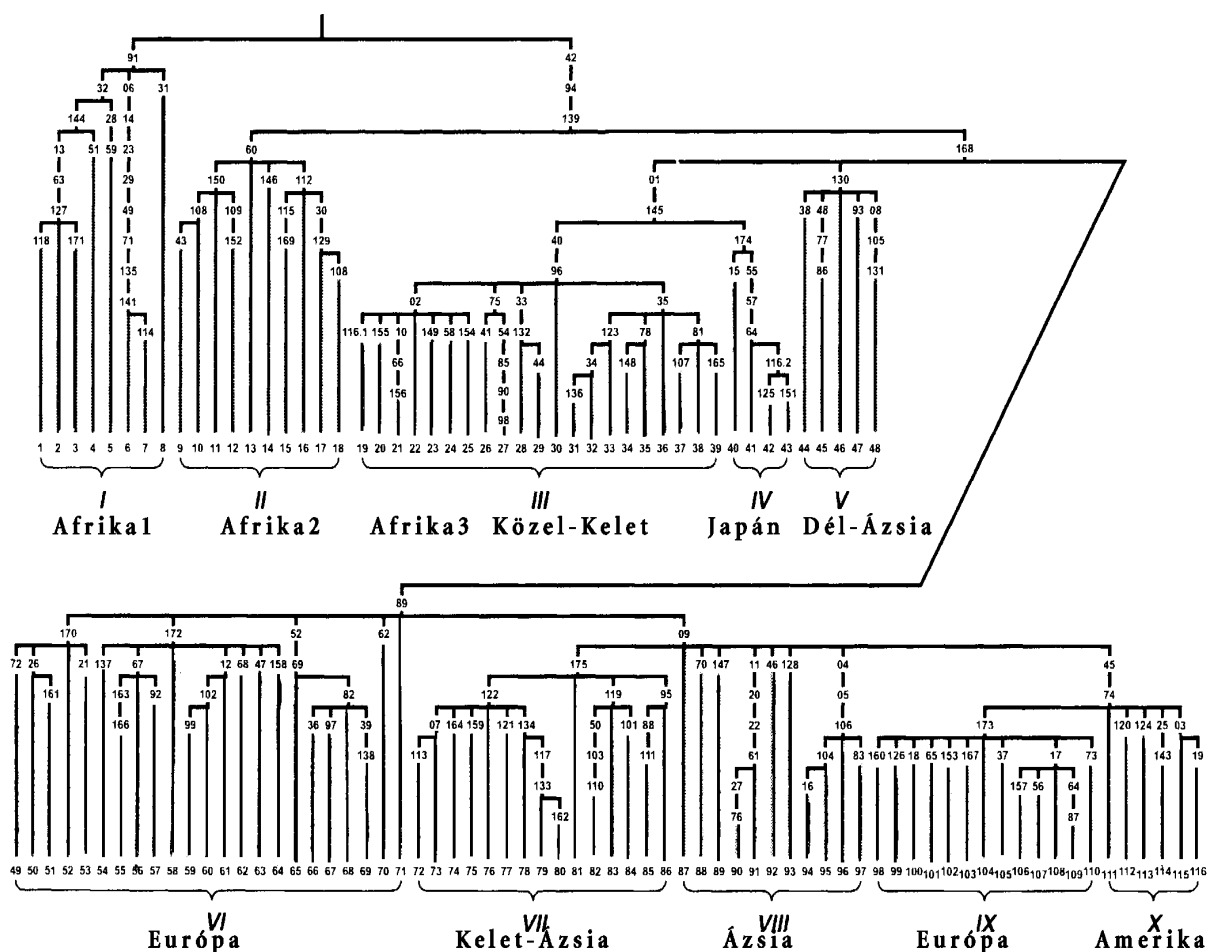
Európa: M74-M94-M139-M168-M89-M09-M45-M74-M173-M17

M74-M94-M139-M168-M89-M170 (M172, M52, M62)

Amerika:

M74-M94-M139-M168-M89-M09-M45-M74-M03

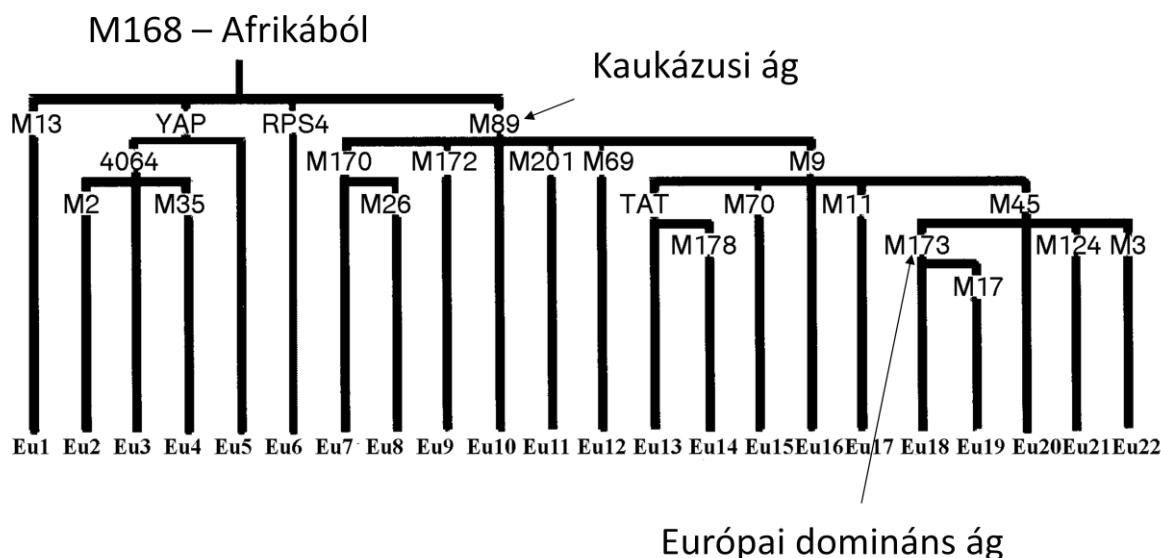
7. ábra. Az emberi mutációs leágazási egyezések.

8. ábra. Az emberiség Y kromoszóma szerinti származási fája.¹³⁴

Mindez arra utal, hogy ez a legalább ötvenezer éves mutáció, a Kaukázus térségéből északra kerülve, műveltségváltás miatt terjedt el, még Ázsia felé is, egészen Indiáig (7-9. ábra). Ez a gravetti folyómenti műveltség, amely ugyan a Don mellett érte el csúcspontját, de kialakulása a megelőző Kárpát-medencei műveltségekből származtatható. Csak ott volt pattintott kavics szerszámos műveltségi folytonosság, majd Szeleta lándzsahegyekkel, tatai csontcsiszolással, kézművességgel, stb., amiből tulajdonságai alapján egyáltalán eredeztetni lehet (10. ábra). A vércsoport adatok mindezt alátámasztják, hiszen saját Kárpát-medencei mutáció látszik, amely az őseurópai 0-s vércsoport rovására nálunk nagyobb arányú minden más európai népnél, de a közvetlen szomszédaink szintén többet birtokolnak belőle (11. ábra).

¹³⁴ Peter A. Underhill, Peidong Shen, Alice A. Lin, Li Jin, Giuseppe Passarino, Wei. H. Yang, Erin Kaufman, Batseva Bonné-Tamir, Jaume Bertranpetit, Paolo Francalacci, Muntaser Ibrahim, Trefor Jenkins, Judith R. Kidd, S. Quasim Mehdi, Mark T. Seielstad, R. Spencer Wells, Alberto Piazza, Ronald W. Davis, Marcus W. Feldman, L. Luca Cavalli-Sforza, Peter J. Oefner: Y Chromosome Sequence Variation and the History of Human Population. Nature Genetics, 2000/ 26. sz. p. 358-361.

9. ábra. Az Y-kromoszóma mutációk európai-rendszere.¹³⁵ M173 - az ősi aurignaciak utódai. M17 – az ősi gravettiek utódai: magyarok (60%), lengyelek (56,4%), ukránok (54%), macedónok (35%), horvátok (29,3%), szlovákok (26,7%), udmurtok (37,2%). YAP-M35 – déli földművelők utódai. M170 – a kurgán hódítók utódai. M172 – pásztorok. TAT – északi, késői, a 'finnugor' nyelvi kapcsolat után.

E haplocsoporthoz képest eggyel kevesebb elemet tartalmaz – vagyis az M17-et nem tartalmazza – egy régibb európai haplocsoport, amely a nyugat-európaiaknál magasabb arányú, mint itt. E két genetikai csoportba tartozó ember itt egyesült, amit embertani jegyek alátámasztanak. Azaz a gravetti meleg éghajlathoz idomult testű embere és az aurignaci, moustieri hidegövi ember keveredésének nyomait mutatják az utódok. Ez a beáramló gravetti embere mellett a bükki műveltség, azaz Szeleta és Istállóskő emberét jelenti. Utóbbiak hatását érzékeljük a nagy fej, vastag csontozat, hosszú törzs és rövid láb erőteljesebb előfordulásában, míg előbbieket a vékonyabb csontozat, kisebb fej és a földtől távolabbi, azaz hosszabb lábon hordott rövidebb törzs esetében. Az új műveltség e kevert embere belakta a folyók menti sík területeket, és később földművelést folytatva igen megszorozódott, mivel a földművelő-állattenyésztő ember 400-szorosan termékenyebb a korábbi gyűjtögető-halász-vadász néphez képest. Ezekkel a folyamatokkal összefüggésben az M173 mutációval végződő haplocsoport – amint a 0-s vércsoport is – őseurópai alapként bennünk várhatóan kisebb arányú, 13,3 %, míg a nyugat-európaiakban, ahová a gravetti kevéssé

¹³⁵135 O. Semino, G. Passarino, P. J. Oefner, A. A. Lin, S. Arbuzova, L. E. Becknam, G. De Benedictis, P. Francalacci, A. Kouvatsi, S. Limborska, M. Marcikiae, A. Mika, B. Mika, D. Primorac, A. S. Santachiara-Benerecetti, L. L. Cavalli-Sforza, P. A. Underhill: The Genetic legacy of paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective. Science, 2000/290. sz. pp. 1155-1159.

terjedt el, magasabb: spanyol-baszk 88,9 %, francia-baszk 86,4, katalán 79,2, holland 70,4, közép-észak-olasz 62, andalúz 65,5, francia 52,2, német 50 % (9. ábra).

A Kárpát-medencei emberi és néptörténeti egység és folytonosság azt jelenti, hogy ez a térség a kora kőkortól kezdve folyamatosan lakott. Túlnyomó többségében mindig ugyanazok által, a beáramlók beolvadtak vagy továbbálltak. A kultúrák egymást váltva, folyamatosan fejlődtek tovább. A Szeleta műveltség kulturális elemei mindvégig jelen vannak és a Subalyuk műveltség embertani jegyei is végig követhetők. A neandervölgyi embertípus itt ötvöződik a kaukázusival és az így kialakult crô-magnon B embertípus még az Árpád kori sírokban is nagymértékben jelen van. A jelenkor embertani képében a crô-magnon B típus a pamírral keveredve komoly tényező. Ezt a helyre nem álló sejtí férfi tulajdonság-örökítőink, azaz Y kromoszómánk vizsgálati eredményei megerősítik: a medence lakói tulajdonság-örökítő állománya 73%-ban ősi európai, amit közel 9%-nyi még ősből észak-afrikai állomány egészít ki, mely csak később, a földműveléssel érkezett ide. A magyarság jelenkori férfi tulajdonság átörökítő állományában a legkésőbbben idejött ázsiai, közép-ázsiai állomány részesedése 18%-nál kevesebb (9. és 11. ábra).

Acheuli	Moustieri	Aurignaci	Gravetti
Vértesszőlős I.	Subalyuk	Istállóskő I.	Bodrogkeresztúr
Vértesszőlős II.	Érd	Szeleta	Árka, Szegvár
Vértesszőlős III. és id. Buda	Bánhida	Istállóskő II.	Zalaegerszeg
	Tata	Dolni Vestonice	Szekszárd, Palánk
Vértesszőlős IV. és ifj. Buda	Észak-Alpok,		Ságvár
	Dél-német Síkság		Pilis-hegység
	Szeleta		Bükki Balla barlang

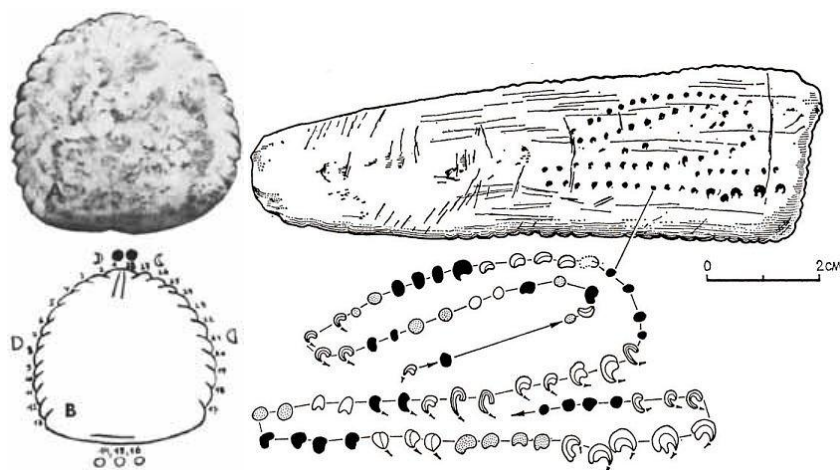
10. ábra. Régészeti műveltségek a Kárpát-medence térségében.

Első európai emberi megtelepülés a 450 000 éves vértesszőlősi vadász, ki-nek telephelye hévforrás mellett volt. 150 000 éve megjelent Európában, Nyugat-Ázsiában és majd egész Afrikában, az európai Homo erectusból kifejlődött robusztus, hideghez alkalmazkodott testű Homo sapiens neanderthalis, a modern ember egyik elődje. Fejlett társadalmi életet élt, etikával rendelkezett. A moustieri műveltséget tulajdonítják neki, amelyet hosszú idő alatt továbbfejlesztett. Ez az ősember sokáig együtt élt az Európába a Kaukázusból érkező – ott a mindelő-riss átmenet óta szubtrópusi éghajlaton hosszú idő óta kifejlődött – meleg égövi testalkatú, hosszúlábú és vékony testű ősemberrel, a modern ember

közvetlen elődjével. Aztán keveredett vele, ezért harmincezer éve eltűnt, azaz kikopott, feloldódott az új, crô-magnon embertípusban. A keveredés egyik helyszíne a Kárpát-medence volt.

Vércsoport	Vércsoportok aránya	
	nálunk	európai átlag
0	27,23%	34-38%
A	43,65%	42-50%
B	19,12%	12 % (De: ruthének: 21,6% szlovákok: 17,7% horvátok: 17,72% szerbek: 15,6 % szlovének: 15,26 % Óegyiptom: 15-17% % mai Egyiptom: 20%)
AB	10% (a 0 rovására nagyobb az AB)	4% (De: szlovákok: 9,1% ruthének: 9,9% horvát és erdélyi román 6%, míg óegyiptomi: 12-17%)

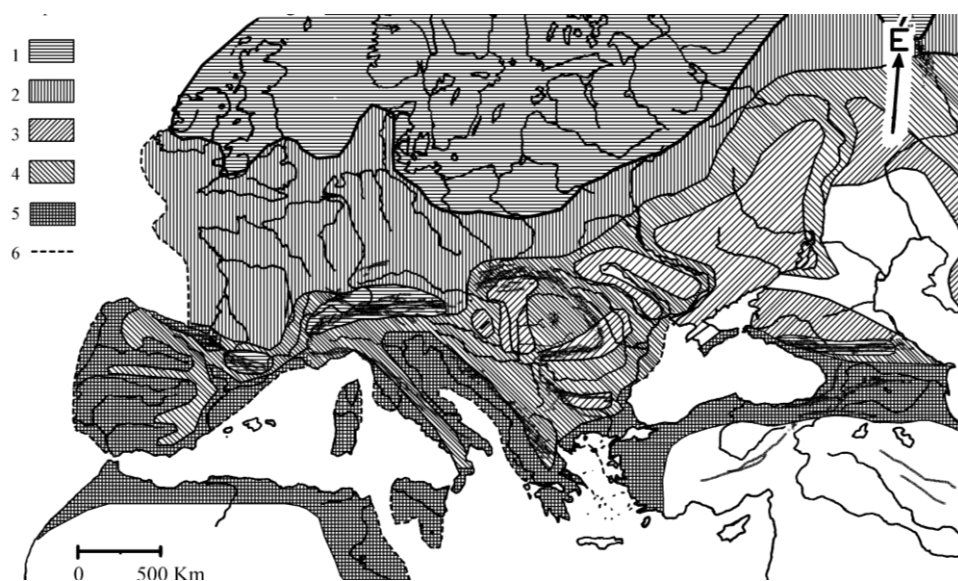
11. ábra. Magyar és európai vércsoport arányok összehasonlítása.¹³⁶

12. ábra. Bodrogkeresztúri holdnaptár (balra) és a megfejtett Abri Blanchard-i csontlap.¹³⁷

¹³⁶ Nagy Ákos: *A kor halad, a vér marad. A vércsoport jelentősége a magyar őstörténet kutatásában.* Magyar Őstörténeti Kutató és Kiadó, Budapest, 2000.

35 ezer éve Európában megjelent a képzőművészet, részben a barlangok falán lévő festmények, részben kőből faragott vagy agyagból kiégetett, elhízott formájú asszonyszobrok, az ún. Vénusz-szobrocskák alakjában. Utóbbi a gravetti műveltséggel a Kárpát-medence közvetlen környezetében is megjelent. Ugyanakkor a Kárpát-medencén belül a délnyugat-európai barlangfestészet az antropomorf istenszobrokkal együtt, hiányzik – a bükki aurignaci műveltségű Hildebrand barlangi, a barlangrajzok kezdetét jelentő, kecskére emlékeztető fal-kaparások kivételével. Bár az emberszobrokat a bükki műveltségű Morva-medencében Dolni Vestonice telepén agyagból kiégették s majd összetörték, mintegy jelképesen feláldozták a termékenység jelképeként, de nem tekintették azokat istenségnek, hiszen arcuk sem volt.¹³⁸ Dolni Vestonice emberét a felső perigordi műveltséghez sorolják, kora kb. 5 évezreddel fiatalabb Bodrogheresztúrénál.¹³⁹

13. ábra. Európa klímaövezetei a würm leghidegebb időszakában. 1: állandó jégtakaró, 2: tundra, 3: sztyeppe, 4: parktundra, 5: erdőövezet, 6: tengerpart vonala.

¹³⁷ Pásztor Emília–Priskin Annamária: Történelem előtti csillagászok? Modern mítosz alkotta ősi tudás. *Természet Világa* 141. évfolyam, 12. szám, 2010. december.

<http://www.termeszetvilaga.hu/szamok/tv2010/tv1012/pasztor.html>. Módosítva: 2012. január 13. 17:42:34.

René Noorbergen: *Az elveszett fajok titkai. J. R. Jochmans kutatásai alapján.* JÓSIÁS Könyv- és Lapkiadó Egyesület, Budapest, 1998. <http://www.scribd.com/doc/58921706/24/Peldak-a-tortenelem-el%C5%91tti-szamtantudomanyra-es-csillagaszatra> Módosítva: 2012. április 1. 20:02:56.

¹³⁸ Richard Rudgley: *The Lost Civilizations of the Stone Age.* The Free Press, New York, 1999. p. 153.

William Ryan–Walter Pitman: *Noah's Flood. The New Scientific Discoveries about the Event that Changed History.* Simon & Schuster, New York, 1998. p. 151.

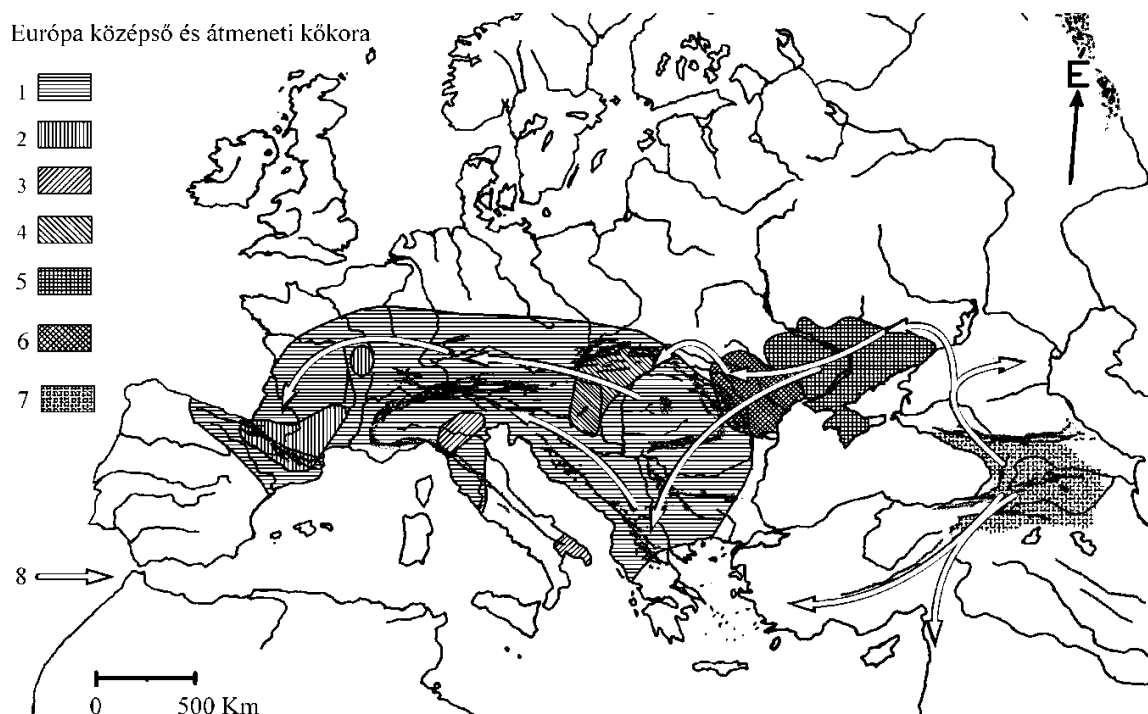
¹³⁹ Francois Bordes: *The Old Stone Age.* World University Library, London, 1968. p. 176.

A bodrogkeresztúri gravetti műveltségben talált, kalcit lemezre karcolt Hold-naptár viszont reális kozmikus szemléletet tükröz (12. ábra). A Duna vonalától északra és keletre élt szögletes fejű, zömök, crô-magnon B típusú embernek és elődeiknek a hideg éghajlat kemény körülményeinek kellett ésszerűen megfelelniük, különben elpusztultak volna. Az a másik, a Dunától délre és nyugatra élt mediterrán embertípus pedig már ekkor hordozta magában az antropomorf istenségek elképzelésének hagyományát. Ennek a népességnek meleg éghajlati, mintegy édenkerti környezetből származtak az ősei, akiknek ezért hibás döntés ott kevésbé veszélyeztette a fennmaradását. Így a problémák átszellemített, anyagi jellegétől elvont megoldása, például az elemeket megtestesítő istenségekhez való imádsággal, az utódok számára is elfogadható szokás volt. Ez lehet a magyarázat a két műveltség eltérő reakciójára: nem volt azonos a gondolkozási módjuk! A hidegövi eredetűek folytatták a mellérendelő szemléletből fakadó szellemi életüket, míg a meleg övből származók hajlottak annak elvetésére és az alárendelő szemléleti módot alakították ki. Határozott szétválásuk a Fekete-tó feltöltődését követő időtől a temetkezési helyek tárgyi mellékleteiből egyértelműen látható (13 és 14. ábra).

Korábban azt tartották, hogy a Kárpát-medence a würm utolsó fölmelegedésekor kiürült, műveltségei észak felé költöztek el.¹⁴⁰ Most úgy látjuk, maradtak bőven 'túlélők', akik néhány emberöltőn belül átvették és továbbfejlesztették a délről érkezett mezőgazdasági technikát. Sokan voltak, akik nem költöztek északra, mint a rénszarvas vadászok (a későbbi lappok, finnek elődei). Éles határvonal látszik ekkor a Kárpát-medencén belüli három műveltség között: a Körös–Tisza-i délről települt a Tisza mellé, ettől északra és keletre az újkőkori bükki műveltség, majd nyugatra az alföldi kerámia műveltsége,¹⁴¹ azaz a dunántúli, később a lengyeli műveltség. Utóbbiak nem érkeztek sehonnan, ezek itt maradtak a jégkorszak fölmelegedésekor, s az élelmiszertermelés föl vételével párhuzamosan határozottan elváló műveltségeket mutattak. A háromból kettő meg is felel a középső és a felső kőkorszak egymással nem érintkező műveltségeinek. A Duna völgye és a Duna–Tisza-köze ősműveltséget tekintve lakatlan volt. A folyók mellé a gravetti műveltség érkezett, így a Tisza mellett Szegednél ismerünk gravetti telepet. Az újabb és újabb kerámia típusok ellenállás nélkül kerülnek – módosultan – az egyik műveltségből a másikba.

¹⁴⁰ Gáboriné Csánk Vera: *Az ősember Magyarországon*. Gondolat, Budapest, 1980. p. 248.

¹⁴¹ Makkay János: *A magyarországi neolitikum kutatásának új eredményei*. Akadémiai Könyvkiadó, Budapest, 1982. pp. 42-67.

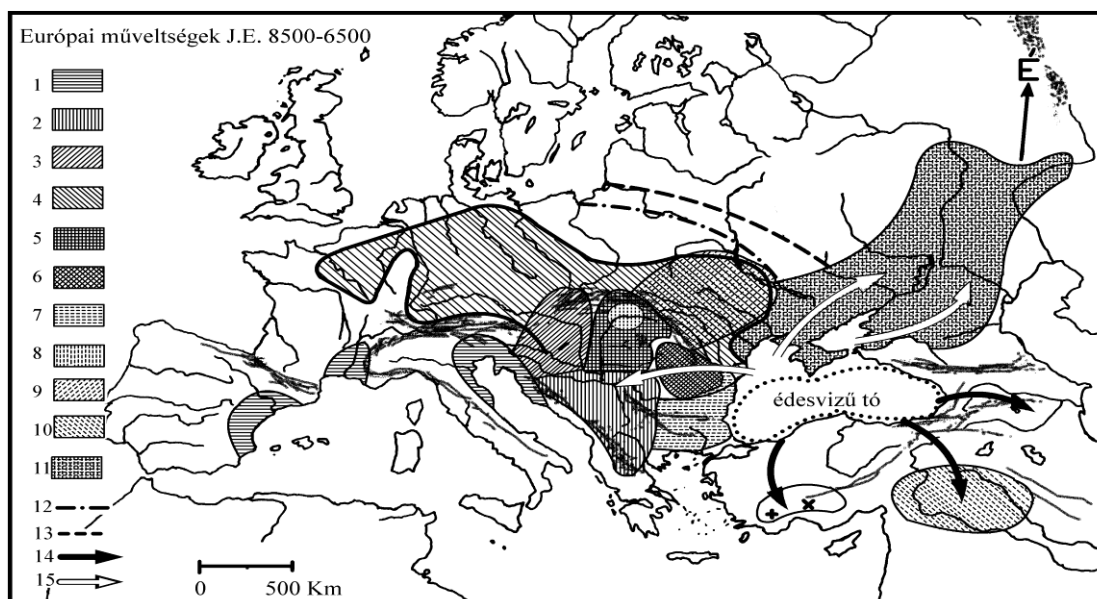
14. ábra. A würm utolsó hideg és felmelegedő szakaszának emberi települései, műveltségei Európában. 1: aurignaci, 2: chatelperoni, 3: uluzzi, 4: szeletai, 5: krími Muzra-Kobe, 6: Dnyeszter-Bug átmeneti kőkorszaki, 7: kaukázusi, 8: gravetti vándorlása.

Az ifjabb dryast jelentő rövid eljegesedést hirtelen olvadás váltotta fel, majd még egy öt évszázados lehülést követően a fölmelegedés állandósult. Ennek során a kanadai, mintegy 150 ezer köbkilométernyi olvadék vizet felduzzasztó ú. n. Laurentid-jégtömb megrepedt,¹⁴² annyi vizet engedett a világóceánokba, aminek hatására azok vízszintje hirtelen mintegy öt métert emelkedett, s víz alá kerültek a part menti területek Euráziában kiváltva az ott élőkből az özönvíz emlékképét.¹⁴³ E hirtelen vízszintemelkedést megelőzően a Fekete-tenger medencéje a mai vízszintje alatt 150 méterrel a jelenlegi területének mintegy a felére zsugorodott. A partvidéknek a korábbi mini-jégkorszakok alatti klímája azonban alkalmas volt emberi településre, ugyanakkor a Fekete-tót övező környező területek nem. A Fekete-tenger sós vizes feltöltődése ezt követő időszakra esett. Geológiai, rétegtani vizsgálatok szerint ez végzetes hirtelenséggel történt a Boszporusz hirtelen átszakadása miatt (15. ábra).¹⁴⁴

¹⁴² Stephen Oppenheimer: *Eden is the East. The Drowned Continent of Southeast Asia*. Phoenix, London, 1999. p. 35.

¹⁴³ Oppenheimer (1999). pp. 62-66.

¹⁴⁴ Ryan (1998), pp. 128-134. Richard Stone: „Black Sea Flood Theory to Be Tested.” *Science* 1999/283. sz. Richard A. Kerr: „Black Sea Deluge May Have Helped Spread Farming 7500 BP.” *Science*, 1998/79. sz. p. 1132.

15. ábra. Európai műveltségek a würm fölmelegedését követő időben. 1: legkorábbi európai földművelés, 2: Vincsa, 3: lengyeli, 4: vonaldíszes kerámia legnagyobb kiterjedése, 5: Tisza, 6: bojan, 7: Karanovo, 8: bükki, 9: kukutyini (cucuteny-i), 10: folyamközi öntöző, 11: sztyeppei pásztor műveltségek, 12: Dnyeszter-Bug műv. északkeleti határa, 13: Nemuna műv. határa, 14, 15: Fekete-tó feltöltődésekor szétszóródott műv.-ek, +: Hacilar, X: Çatal Hüyük. Az édesvízü tó feltöltődését Fekete-tengerré korábbi expedíciók bizonyították. A hatalmas ár 155 méterre emelte a vízszintet, 155.400 km²-t öntötte el. Tengergeológusok szerint az özönvíz hirtelen jött Kr. e. 5550 körül.

A felmelegedéssel felolvadt, a csapadékos időjárásból fakadó sok víz kimos-ta a Kárpát-medencében a továbbélő műveltségek nyomait, korábbi leleteket ré-tegzett föléjük. A Kárpátok környékén és a Dunántúlon a népesség lecsökkent, különösen a síkvidéki területek ürültek ki. A barlangi kutatásokat sem követte a jóval költségesebb intenzív feltárás a nyílt színtereken. Ezért a fölmelegedés alatt helyben maradt műveltségeknek alig ismerjük a nyomait, bár későbbi idő-szakok egyértelművé teszik, hogy a dombvidéki műveltségek embere nem tűnt el.¹⁴⁵ A mostanában felfutó múholdas régészet azonban rengeteg eredményt ho-zott.

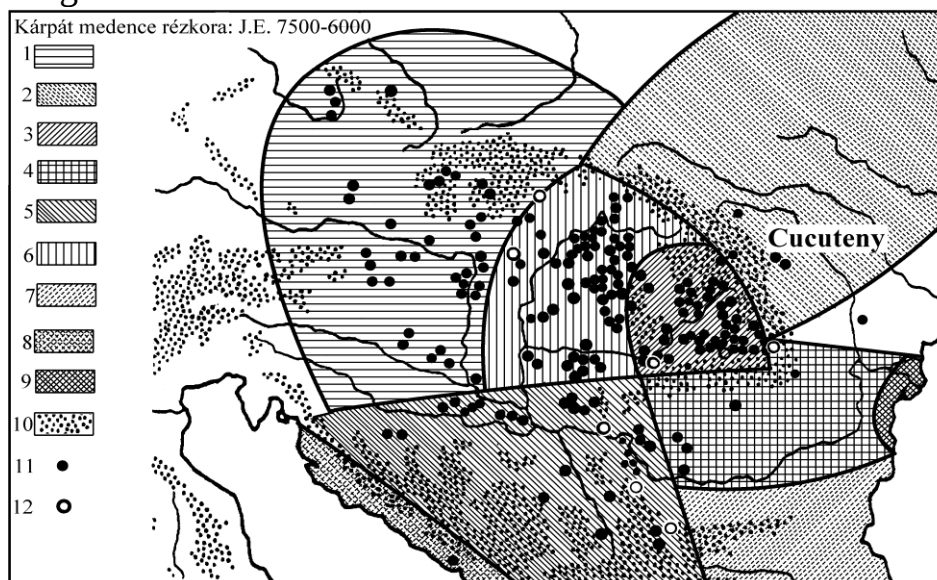
Az első újkőkori műveltséget folyó melléki megművelhető területekre érke-zett új népesség alakítja, s az egyedülálló és magányos bükki műveltség északi és délkeleti irányban átnyúlt a Kárpátokon, hamarosan meglehetősen nagyszámú újkőkori telepet hozva létre.¹⁴⁶ Ez arra utal, hogy a korábbi lakosság megmaradt, csak a régészeti leletei tűntek el a fölmelegedés csapadékhozama miatt. Ezért is

¹⁴⁵ Marija Gimbutas: *The Goddesses and Gods of Old Europe 6500-3500 BC Myths and Cult Images*. Thames and Hudson, London, 1982, p. 27. Marija Gimbutas: *The Civilization of the Goddess*. Harper, San Francisco, 1991. p. 43.

¹⁴⁶ Gimbutas (1991), p. 103.

van a genetikai kutatásoknak nagy jelentőségük, mert részben pótolhatják az innét hiányzó adatokat. A Dunántúl továbbra is a mediterrán térségből töltődött fel emberrel. A Kárpát-medencének a Duna által elválasztott két részén élők eltérő mentalitást mutattak, eszközeik, kerámiájuk ez évszázadokban nem mutatja egymásra hatásukat.

A földművelés kialakulásának itt két hulláma volt. Az első, amely déli hatásként terjedt, a még ma is 8,9%-ot kitevő déli embert hozta. Akik ugyan sokkal későbbiek itt a többséget képező helybeli eredetűekhez képest, de igen régi, még afrikai génmutációs jelzővel (M35) bírtak a natufi műveltségből. Velük az addigi 73,3 %-os őskori származású emberarány (13,3 % M173 + 60 % M17) még tovább növekedett itt 82,2 %-ra (9. ábra). A második beköltözési hullám az említett világtörténelmi jelentőségű eseményhez kötődött: a vízözönt jelentő Kr. e. 5550 körüli Fekete-tavi tengerre áradás katasztrófája következtében, amikor az ott a megelőző pár évezredben kialakult magas szintű tudományos eredményeket adó műveltség, amely már társadalmi hierarchiát teremtett, ide menekülve fejlesztő hatással volt mezőgazdaságunkra. Ez ekkortól a dombvidéket is meghódította, áttért az esőztető és majd az erdőégetéses földművelésre, ami szinte végtelen termelési növekedést tett lehetővé. A katasztrófa alatt a Fekete-tótól déli irányba indult és kétezer év múlva Mezopotámiába jutott műveltség miatt látszódnak sok hasonlóság az ottani műveltség és nyelv és a miénk közt. Ezen túl azonban hangsúlyozandó, hogy az egész kelettel való további műveltségi hasonlóságunknak még régibb az eredete, az ősi emberi műveltség jellegzetességei, amit Ázsiában elég nagy arányban őriztek, míg Európában egyedül nálunk maradt meg.

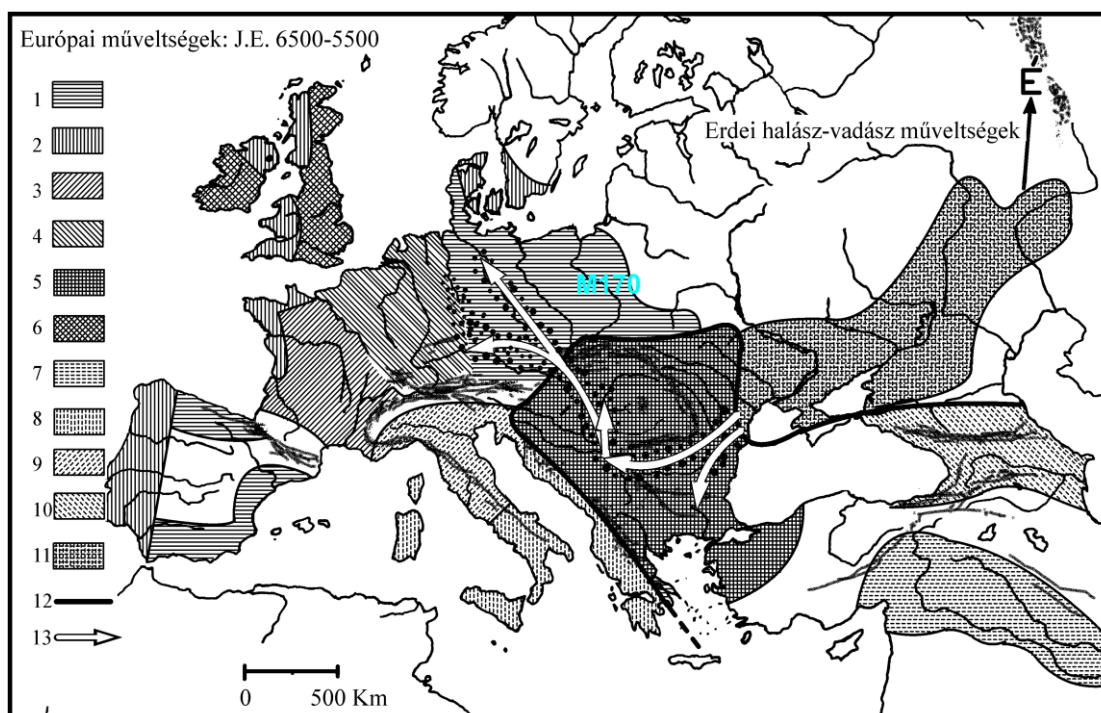
16. ábra Az Őreg-Európa műveltségei és a Kárpát-medence rézkora. 1: lengyei műveltség, 2: Cucuteny műveltség, 3: Petresti műveltség, 4: boian műveltség, 5: Vinča műveltség, 6: Tisza műveltség, 7: Karanovó műveltség, 8: Danilo-Hvar műveltség, 9: Hanangia műveltség, 10: Hegyvidék, 11: rézfeldolgozó hely, 12: rézbánya.

A földművelés elszaporította a Kárpát-medence szalagdiszes kerámiájú népét, aki a felmelegedés nyomában északkelet és északnyugat felé kitelepülve kereste a földművelésre alkalmas földet. A kenyértörés intézménye az eltávoztaknak jogokat hagyott a szülőföld (anyaország) természeti kincseire (ékkövek, fémbányák, só, fűszerek, stb.) s a visszalátogatás a szent helyek felkeresését is jelentette (a búcsújárás előzménye). Később délre is történt terjeszkedés. Keletre a Kárpátokon túl a Dnyeperig volt földművelésre alkalmas löszös talaj: fekete-föld (16. ábra). Az oda kitelepült nép, a kukutyini (zabhegyező) műveltség egy része, a sorozatos sztyeppei harciasok támadásai idején több hullámban visszatelepült a Kárpát-medencébe. Először a szarmatákkal a jazigok, majd az avarok idején a griffes-indások és Árpád magyarjaiként legutoljára. És mivel ugyanazokkal a genetikai, vércsoporti és embertani jegyekkel rendelkeztek, mint a bentiek, viszonylag nagy számuk nem változtatott jellegzetes arányainkon. Ugyanakkor az indoeurópai műveltségek és nyelvek egymáshoz való hasonlóságának egyik összetevő elemét is ezek az innen elterjedt földművelők adták (18. ábra). Az esőztető földművelést folytató, összefoglaló nevén Duna menti műveltség – mely időnként odébb települve egyedülálló erdőégetéses technikával újította meg a föld termőképességét – második szakaszában a Duna mentén nyugatra terjeszkedik, s 6500 után a német síkságra érve megteremti Nyugat-Európa újkőkorszakát. Vitte magával az Eu19 (M17) jelzöt is, de minél távolabbra kerül, annál kisebb az aránya, részesedése az ott uralkodó Eu18 (M173) jelzővel szemben. Itt is hiányzik az ember embernek való alárendelése, semmiféle főnökség nem mutatható ki a dunai kultúra ma germánnak jegyzett falvaiban.

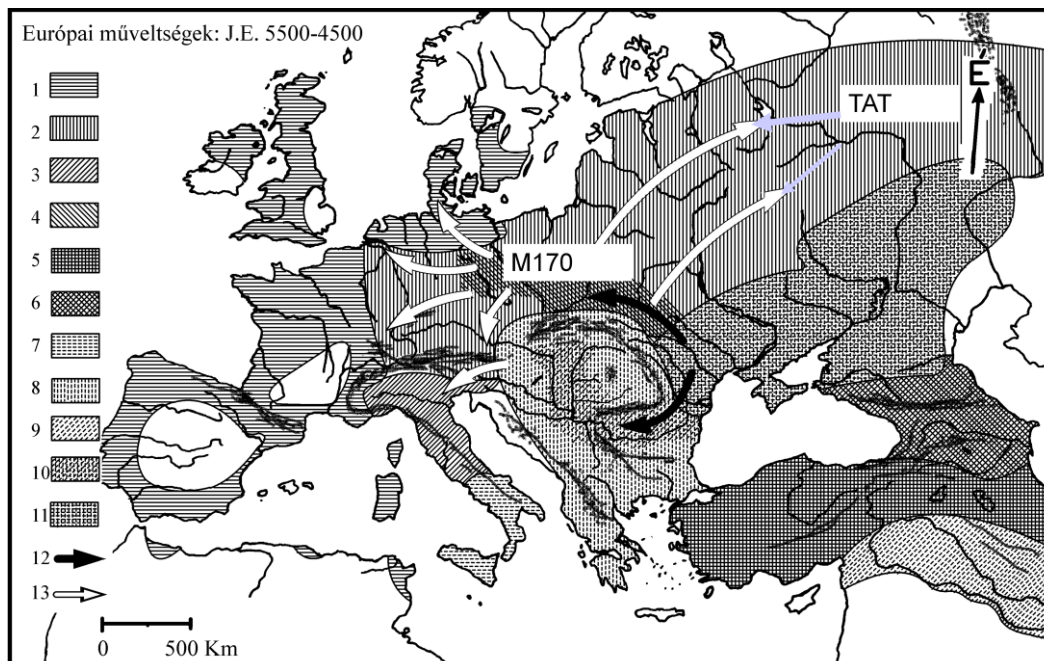
Megjelentek azonban az erőszakot terjesztő kurgán inváziók. Első hullámukban felégetik, kiirtják, későbbi hullámaikban csak felőrlik, leigázzák a tőlük nyugatabbra települt védtelen, földműves közösségeket, mind délen a Balkánon, mind északon a szvidéri műveltség területén, majd behatolva a Kárpát-medencébe annak a sztyeppei területein (17. ábra). Magukkal hozzák a háborút, az emberölést, velük párhuzamosan terjedt az uraságnak kijáró halomsíros, azaz a kurgán típusú temetkezés is, és alakul át a kőbalta emberölő eszközzé, harci baltává.

Ezer évvel később, a második hullámtól látható a rátelepülés. Ennek során nyomul a műveltség nyugatra és szorítja maga előtt ki a vonalkerámiás műveltséget, és váltja fel pásztorműveltséggel, ahogy ezt az 18. ábra szemlélteti. A Kárpát-medencében ez elsősorban a Duna–Tisza-közét, majd a Dunántúlt érintette, aztán a harmadik hullámban történő mozgásnál települt be a Maros-völgye is, és vált a Tisza-völgye teljesen a kurgán pásztorok területévé. A kurgán emberei a Fekete-tenger északi pereméről eredtek, és ők vihették magukkal az M170 jelzöt. A bükki műveltség területe és az Északi-Kárpátok területe azonban sokáig érintetlen, ott később a két műveltség ötvöződése mutatható ki, kiirtódásuk nem látszik, s az M170 jelző sem dúsul fel. Nem jelent meg gazdag és szegény

ember különbsége a temetkezésben. Erdély északi részében még a Kr. e. V. században is egalitárius a temetkezés. Mivel nem jelent meg az antropomorf kerámia, ez jelzi, hogy nem voltak a területnek néven nevezett istenei. Nincs nyoma templomgazdaságnak se. A nép kis közösségekben élt. Hérodotosz róluk mondhatta a szkítákkal kapcsolatban, hogy nem gyűjtenek vagyont, nincs semmijük, de meghódítani se érdemes őket, mert nem tűrik a rabszolgaságot, fellázadnak, s inkább meghalnak, pedig aranyuk annyi van, amennyit akarnak. Ez szintén illik a későbbi magyarnak nevezett kultúrára. A Duna–Tisza völgyében Baden–Vucedol műveltségként a II. kurgán invázió a tízezres települések lakosságát megritkította: megölték őket, vagy írástudásukkal együtt délre, a görög szigetekig, akár Egyiptomig menekültek. De a kisebb települések, különösen a kukutyini kultúra területén érintetlenek maradtak, kevésbé kurganizálódtak, mint a Duna–Tisza-mentén élők. Utóbbiak hódítóknak alárendelten éltek, rézeszközökkel megváltva életüket. A dombokon fémöntő és fegyvergyártó műhelyekkel ellátott erődök jelentek meg, s eltűntek a favak közepéről a közösségi helyiségek, szentélyek.

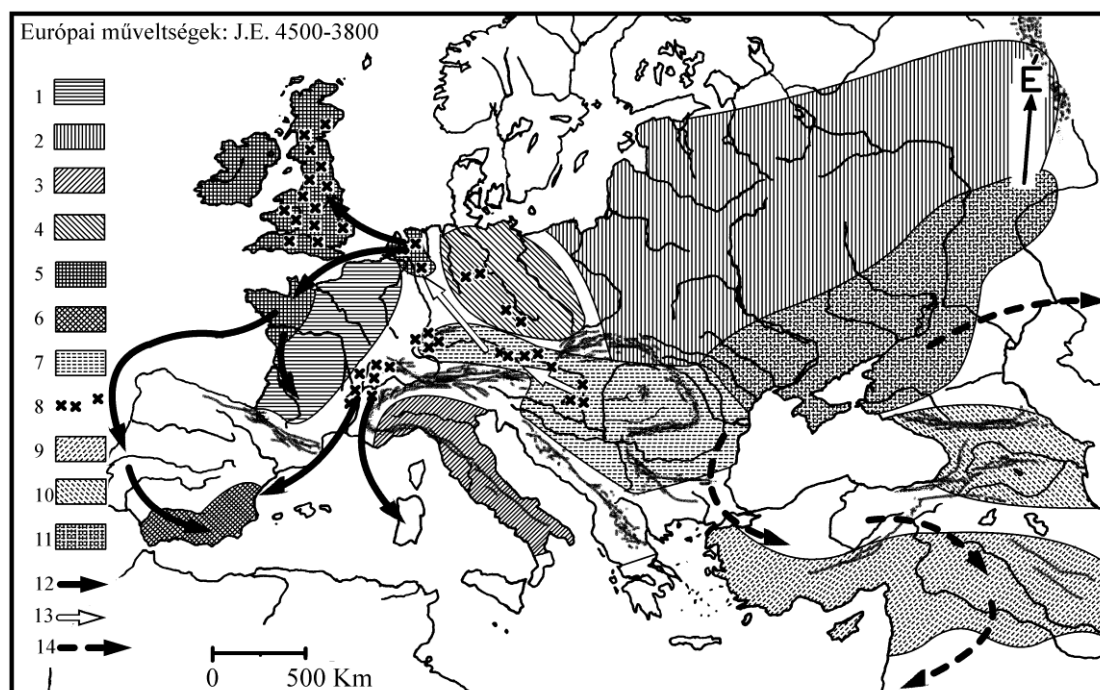
17. ábra. Európa rézkora, az első kurgán invázió. 1: északi földművelő műveltség, 2: megalitok, 3: nyugat-francia földművelők, 4: Rajna-Szajna földművelők, 5: közép-kelet-európai réz műveltség, 6: brit földművelő, 7: ubaidi városiaszt megelőző műveltség, 8: dél-olasz földművelők, 9: észak-olasz és tírren földművelők, 10: kaukázusi réz műveltség, 11: sztyeppei pásztor, kurgán síros műveltség, 12: rézművesség északi határa Kr.e. 3500 körül. 13. Vastag pontok, nyilak: kurgán temetkezés terj., helyi műv.-kel ötvöződése két hulláma.

18. ábra. További kurgán inváziók. A vonaldíszes kerámia műveltségének ‘menekülése’ a kurgán betörés előtt. 1: nyugat-európai megalit műveltségek, 2: szalagdíszes kerámia terjedése, 3: észak-olasz csoport, 4: a szalagdíszes, azaz a kottafejes kerámia műveltsége forrása, 5: anatóliai kora-bronzkori műveltség, 6: kaukázusi kora-bronzkor műveltsége, 7: dél-olasz műveltségek, 8: kárpát-medencei fémutánzó kerámia, bronz kori műveltség, 9: folyamközi városi műveltség, 10: kurgán műveltség terjedése a Kárpát-medencében, 11: sztyeppei kurgán műveltség, 12: második kurgán mozgás, 13: szalagdíszes m. menekülése.

4800 éve a kurgán műveltség a Kaukázus északi felén átalakult juhok és marhát tartó késő-jamna műveltséggé és ötszáz év múlva már a Balkánon volt. Feltűnő jellemzője a kerek kocsi, aminek Budakalászon 5 ezer éves kerámia modelljét ásták ki. E műveltség indította el a tiszai kultúrát is felégető III. kurgán inváziót, aminek a végén a hódítók beolvadtak a helyben maradt leigázottakba. Ekkor távozott a Dnyepertől keletre települt szalagdíszes kerámia népének egy része az Urál környékére, és vitte magával addigi génjelzőit, aminek ottani elzárkózottságukban a TAT, azaz az Eu13 és az Eu14 jelzőt vették fel (19. ábra), amely egyébként a magyarságból hiányzik. De az Észak-keleti-Kárpátok műveltsége és népessége még ekkor is viszonylag érintetlen maradt. Válaszlépésként mind az állattenyésztés, mind a rézművesség felértékelődött, a lakosság megtanulta megvédeni magát. A proto-indoeurópai hódító elit Kárpát-medencei beolvasztásával a sztyeppei hódítók felbukkanása itt ezer évre megszűnt. Ugyanakkor ez a hódító nép és nyelv más irányokban a későbbi indoeurópai népek és nyelvek kezdeményeit eredményezte.

Az európai népek műveltsége, nyelve átfedéses kereszteződéssel, ismertebb szóval: nyelvkiegyenlítődéssel alakult ki. Ennek során nyomon követhető a nyugatra vándorló-menekülő vonalkerámia népe és az őt üldöző-követő kurgán népe ötvöződése. Ez azonban a bukki-kukutyini műveltségben nem látszik, ott a magyar alapnyelv megmaradt. A nyelvkiegyenlítődés oka, ami a Kárpátoktól északra és nyugatra föllépett, hogy a hódítók lényegében megváltoztatták a társadalmi rendet. Ezért nem csak egyszerűen hódítókként léptek fel, akik aztán nyelvileg beolvadtak az alattuk lévőkhöz, mint később az 1% elit, hanem itt a létszám arány is nagyobb volt. Fokozatosan haladtak nyugatra, s alakították át a társadalmat, és akik így a legtávolabbra 'menekültek,' ők őrizték meg legtöbbet az alapnyelvből, műveltségből: az írek. A kor megfelel az indoeurópai nyelvek kiszakadásának, de nem elágazó önálló csoportokkal, hanem rátelepülő, az őslakosokkal ötvöződő, nyelvkiegyenlítő megoldással tehát.

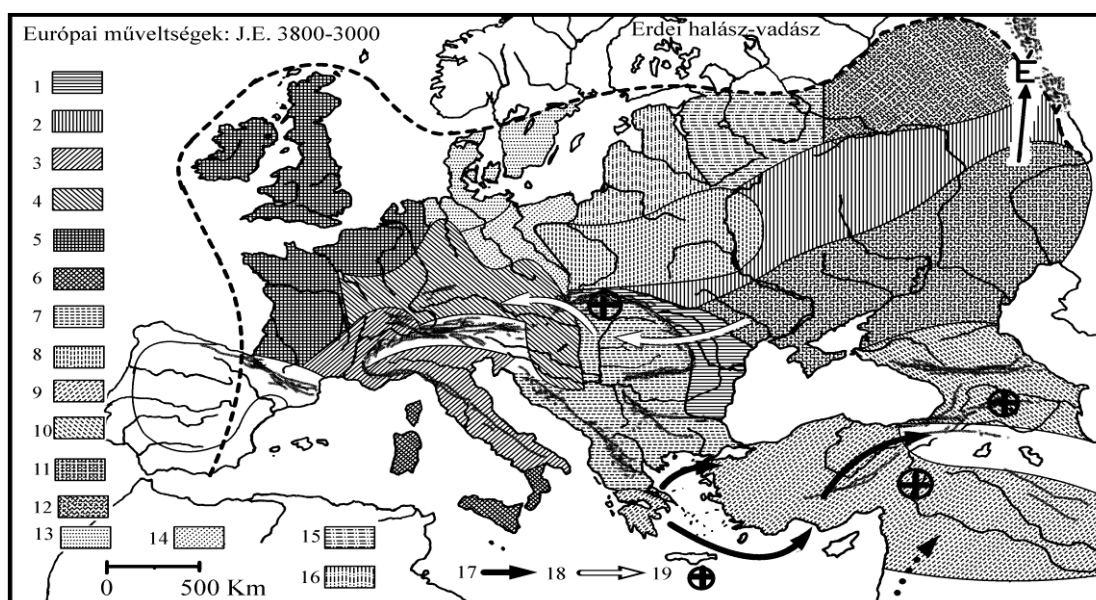

19. ábra. Ötvöződő kultúrák JE 4500-3800. Haragedény műveltsége. 1: Megalitik. 2: Késő szalagdíszes műveltség. 3: É-olasz műv. 4: Unetice m. 5: Wessex m. 6: El argar m. 7: Dunamenti bronz m. 8: Haragedény m. 9: Városias m. 10: Kaukázusi bronz m. 11: Sztyeppei katakomba m. 12. Somogyvár-Vinkovci m. terj. 13. Haragedény m. terj.

Figyelemre méltó, hogy a II. és a III. kurgán-mozgásnál a Balkán ősi kultúrája dél felé 'menekült.' Ekkor töltötte fel ez a műveltség a Kükládokat, majd kerülhetett át Egyiptom földjére is, már alárendelő műveltségként. A balkáni részen a társadalom kasztosodása már a II. kurgánvándorlás alatt megtörtént. Ugyan a Vinča műveltség is antropomorf szemléletű volt, de a templomgazdaság kialakulását korábban itt még nem lehet kimutatni. Tőlük joggal származtat-

ható az egyiptomi uralkodó elit, akik nem a viszonylag közeli Folyamközben elterjedt hatvanas, hanem az Európában szokásos és elterjedt tízes számrendszert vihették magukkal, és hozták létre a történelem során az első területi államot, vihették magukkal a későbbi székely/magyar rovásírás ekkori jeleit. A kukutyini (Kárpátok-menti) műveltség azonban még ekkor is tovább őrzi eredeti jellegét, érintetlen maradt.

A Kárpát-medencei réz és antimon bronz ötvözetére Európa számára elsődleges forrás volt. A bronzkor elején a harcias, férfi istenséget tisztelő, a társadalmi egyenlőtlenségben érdekelt műveltség fokozatosan nyugatra vonult. Helyére, a Dunántúlra és a Tisza mellé visszatért a délre költözött egy része, s átmenetileg visszaállította az egyhelyben lakó falvas települést és az egyenlőség társadalmát. 4600 éve a Dunántúlról, a mai Somogy területéről indult meg a harangedényes műveltség ('nép'), mint hatalmi elit inváziója nyugati, dél-nyugati irányba, hogy teljessé tegye Európa indo-európaizálását (20. ábra).

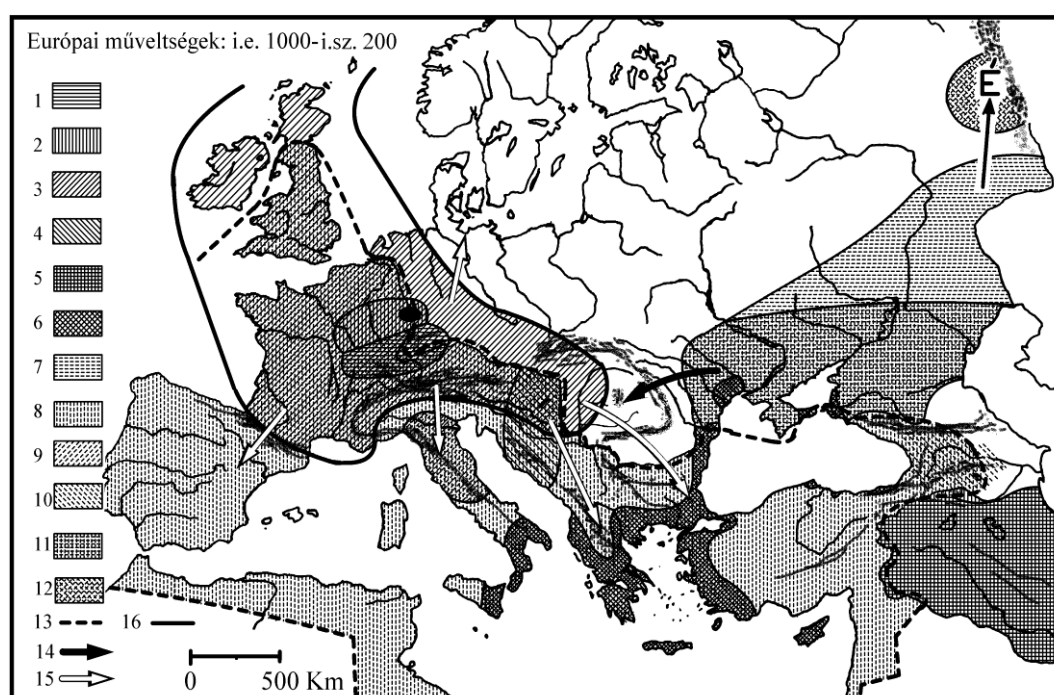

20. ábra. Európa a bronzkor végén. 1: Cucuteny műveltség. 2: Abasevó m. 3: Rhoni-Appennin m. 4: tumulus temetkezés m. 5: késői Wessex m. 6: dél-olasz m. 7: kárpáti és balkáni bronzművesség, 8: Trzciniec m. 9: városias m.-ek, 10. Kaukázusi m, 11: sztyeppei pásztor, gerendasíros (kurgán) m. 12: uráli bronzművesség, 13: északi bronzműv. 14. késői Unetice m. 15. észak-keleti bronzműv. 16. késői szalagdíszes m. 17. a harci szekér terjedését kísérő népmozgás, 18. harci szekér európai terjedése. 19. korai vasgyártás. Szaggatott vonal: bronzművesség határa. Pontozott nyíl: az egyiptomi XIX. dinasztia hódító útja.

A Kárpát-medence hármass műveltségi tagozódása ekkor: a Dunántúl inkább Nyugat-Európaéhoz sorolható, a Tisza-mente a sztyeppéhez, a Felvidék és Erdély önálló. Az erdélyi sírok még mindig nem ismerik gazdag és szegény elkülönülé-

sét. A körépítmények eddig inkább csak a fellelt vagy sejtett kunhalmok miatt voltak érdekesek a nagyközönség előtt, s maga a kurgán embertelen emléknek bizonyult. De mostantól nem kell szemet hunynunk e felett, hiszen csak múltó epizódnak tekinthetjük, s a hosszú évezredek közül sorra előbukkannak sajátos felhasználású helyek, köralakú települések, házak, várak, városok (21. ábra).

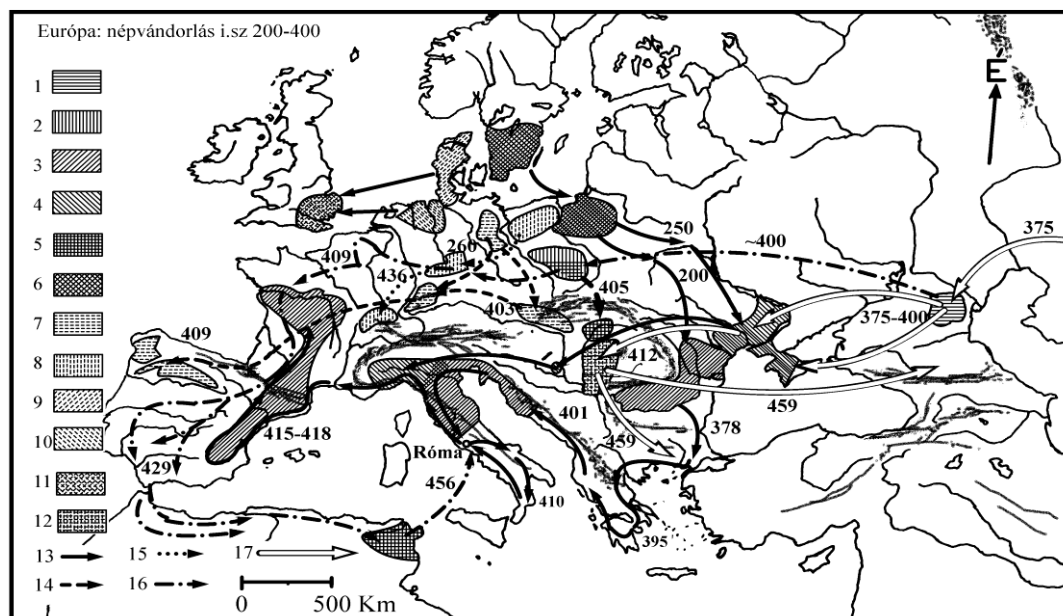
A hódításokra a letelepedett társadalmak egyik válasza, hogy elmenekültek a hódítók elől, másik, hogy népességük lecsökkent és az új társadalom harmadik, alantas rétegévé váltak. A Kárpát-medence s környéke nem esett a hódítások áldozatául, sokáig megőrizték mellérendelő műveltségüket, mert fémeket tudtak előállítani, megmunkálni: a kurgán embere isteni tiszteletben részesítette a kardkovácsot. A hunok és avarok megvédték Kárpátia lakosságát, majd magyar hatalom egyesítette annak egyes részeit (22, 23. ábra).

21. ábra. Ötvöződött kultúrák: Európa vaskora Kr. e. 100–Kr. u. 200. 1: Hallstadti műv. 2: Le Tène m. 3: kelták. 4: illírek, 5: Pártus birodalom. 6: görögök. 7: lovas-nomád m. 8. Római birodalom. 9: etruszkok. 10: örmény-grúz m. 11: szkíták. 12: ananyínói m. 13: a Római bir. határa. 14: lovas-pásztor m. terj. 15: kelták terj. iránya. 16: kelta m. határa.

Árpád katonanépének érkezésekor a Kárpát-medencének másfél millió letelepedett földművelő lakossága lehetett. A hosszú ideig zártan, sűrűn lakott területű társadalomnak jól kifejlett nyelvvel kellett rendelkeznie, s ugyanezen a területen találunk magas szinten fejlett nyelvet. A logikus megoldás az, hogy a kettő összetartozik. Ez pedig a Kárpát-medencében ekkortól igazolhatóan jelen lévő magyar nyelv és magyar nyelvű népesség. A magyar nyelv hihetetlen mértékű fejlettségét az elérhető magyar nyelvű korai irodalom mutatja. A társadalom ket-

tőssége annyiban látszik, hogy a löszös területeken, a dombvidéken a Kárpát-medence földműves lakossága élt, a katonanépek pedig az állattenyésztéshez előnyös folyóvölgyekben, sztyeppei jellegű területeken, és itt lehet találni a sztyeppei nagyállattenyésztőket jellemző jelképeket, mialatt az ország hatalmas más részein a növényi jelképek voltak uralkodók.

22. ábra. Európa, népvándorlások első szakasza. 1: alán. 376. 2: vandál (400). 3: vizi-gót (270-376, 401, 407 után). 4: ostrogót (200-375, 400, 452 u.) 5: alán-vandál szövetség. 6: gót szétválás előtt. 7: suevi (170, 200-403, 411 u.) 8: burgundi (160-250, 250-43, 443 u.) 9: herules. 10: szaxon. 11: angol. 12: hun (412-454), 13: gót vándorlás. 14: suevi vándorlás. 15: burgundi vándorlás. 16: alán-vandál szövetség vándorlása. 17: hunok mozgása.

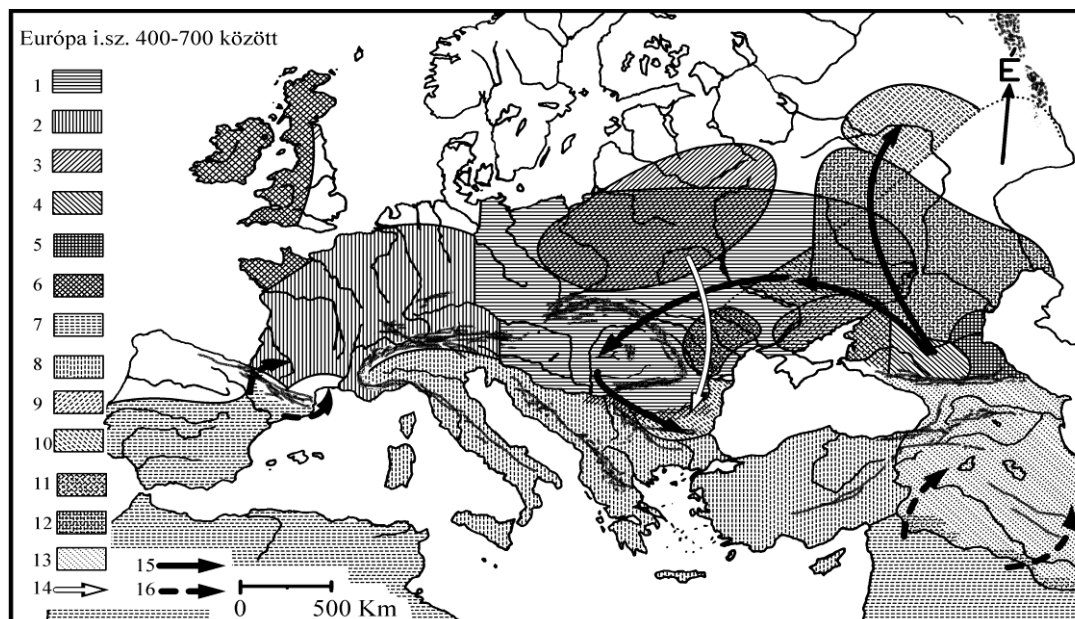
Ezzel szemben Róma hatalma kifejlődésekor arisztokratikus köztársasági formában uralkodó elit volt és városállamként indult, kezdetben nem voltak királyai.¹⁴⁷ Hatalma a még nagyobb kiterjedéskor (Kr.e. 27.) váltott formát¹⁴⁸ és választott császárokat. Hatalma a birodalom szervezési technikájában gyökerezett: óriási zsoldos hadserege a különböző meghódított területek lakosságából is szervezett légiókkal hódított. A hadsereg szabta az állami politikát és a római polgárokkal együtt jelölte a császárt.¹⁴⁹ Szárazföldi gyors katonai akcióit a harci szekerekkel gyorsan bejárható útrendszer segítette. A meghódított területeken katonai állomásokat, támaszpontokat épített civilizációs elemekkel, így a lakos-

¹⁴⁷ Michael Grant: *Myths of the Greeks and Romans*. Meridian, New York, 1995. p 249.

¹⁴⁸ Barry Cunliffe: "Iron Age Societies in Western Europe and Beyond, 800-140 BC." *Prehistoric Europe*. Ed. B. Cunliffe, Oxford Univ. Press, Oxford, 1988. p. 427.

¹⁴⁹ Grant (1988), p. 267.

ságnak kedvező városi életfeltételeket teremtett. A békés lakosságot nem bántotta, de a lázadást könyörtelenül eltiporta.

23. ábra. Európa, a népvándorlás második szakasza. 1: avar birodalom a legnagyobb kiterjedésekor. 2: frank birodalom. 3: szlávok, 4: alánok (szabirok?).

5: szabirok (?). 6: ír-kelta, 7: arab kalifátus. 8: bizánci római birodalom. 9: Dentu-Magyar (Padányi).¹⁵⁰ 10: bolgár törzsek. 11. Etelköz. 12. kazár birodalom. 13. perzsa birodalom. 14. szláv mozgás. 15. bolgár törzsek telepítése. 16. muzulmán terjeszkedés.

A római köztársaság azonban hamar megbukott és isteni rangú császárok következtek. Johann Gottfried Herder véleménye róluk igen lesújtó: Róma „csak úgy sajátíthatta el fokozatosan a szárazföldi és tengeri hadművészetet, hogy a világnyi térségben élő összes népet megtámadja, leigazza és eltapossa, végül, csak így válhatott ő maga saját dicsőségének határává és elmúlásának okává.” Szerinte „a véres római történelem mögött” nincs a Gondviselés titkos terve, miszerint mintha Róma „azért emelkedett volna oly magasra, hogy szónokokat és költőket neveljen, hogy birodalma határáig terjessze ki a római jogot és a latin nyelvterületet, és képes legyen minden utat elegyengetni a keresztény vallás meghonosítása érdekében. ... Méltatlan volna Istenhez, ha azt képzelnénk, hogy a Gondviselés, legszebb munkájához, az igazság és az erény terjesztéséhez, nem ismert más eszközt, mint a rómaiak véres, zsarnoki kezét.”¹⁵¹

¹⁵⁰ Padányi Viktor: *Dentu-Magyar*. Turul Kiadó, Veszprém. 1989.

¹⁵¹ Herder (1978), Johann Gottfried: *Eszmék az emberiség történetének filozófiájáról*. Ford.: Rathmann János. Gondolat Kiadó, Budapest. pp. 399-401.

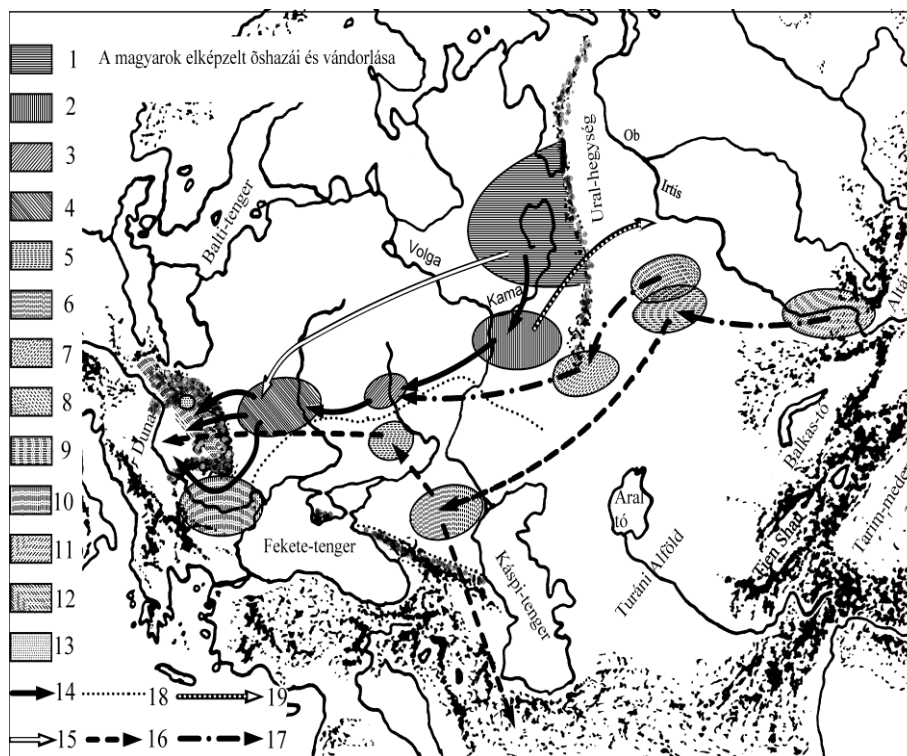
Mivel az alárendelés természetföldrajzi okok következtében legkorábban a Fekete-tenger medencéjének katasztrofális feltöltődését követő időszakban akkor és ott jelent meg, ahol az évi csapadék 200 mm alá süllyedt, s e sztyeppei területeken folytatott állattenyésztés során élelmiszerhiány alakult ki, ami miatt megjelent a területvédelem: erő, fegyver alkalmazása, az elnyomó gyakorlat valószínűleg eltorzult műveltségéből eredt és nem az emberi természetből fakadt. Emiatt az ennek ellenálló – magyar – műveltség mintaként felértékelődik.

Magyar népi hagyomány az elvakult szabadságszeretet. Magyarországon a tripartitumot, a katonai-nemesi és papi osztály jobbágycsoportokat rabszolgaként való birtoklását nem tudták bevezetni egészen a török kiűzése utáni időkig. De nagy volt az ellenállás vele szemben, s kivándorlással kitértek előle, különösen a székelyek. Addig a magyarok faluközösségekben közösen birtokolták a földet, egymást egyenértékűnek tartva. Az őket ért sérelmet bármi áron megtorolták. Megszentelt Korona-tagság erősítette az egyenrangúság mellérendelő tudatát. Társadalmi egyenértékűségre utal a kiemelkedő elsőszülött jog hiánya, ezt tükrözik a művészi elemek is.

Ma globális emberi hatékonyság közben etikai megosztottság jellemzi az emberiséget. Az alárendelő, hierarchikus hatalmi örökség főként a nyugati hatalmi elit és annak érdekköre öröksége, működtetve az intrikák, háborúk, hódítások, sőt a gyarmatosítás gyakorlatát. Létezik azonban a mellérendelő, egyenrangú testvériség eszméje és együttműködési gyakorlatának történelmi emlékezete. Létezik még az egyenrangú mellérendelő felfogást és nyelvet őrző magyarság, a Megszentelt Korona Tana, Szent királyok emléke, a Mária Országáé hit, és trianoni végzetünk megállítási szándéka. Ez az alkotó jellegű emberi társadalmi gyakorlat jövője mintául szolgálhat, tovább ütközve a támadó, romboló jellegű és eredményű vezériséggel, harcias műveltség és hódító civilizáció világ-egésznyi érvényesülésével. Egymásra hatva alakul tovább Európa és a világ sorsa, – ha megmaradunk.

Mindez jelenti tehát középkori történelmünk egyedülállóságát, amit a töröknek ellenállásunkkal egyetemben inkább eltitkol és meghamisít a modern kori történetírás. Ezért van távolból eredeztetett őstörténetünk, vannak középkori krónikáink hiteltelennek mondván, és ezért alaptalan a finnugor és uráli eredetelmélet (24. ábra). Amire a turáni elmélet válaszolt egy másfajta túlzással: kizárólag a türk katonaréteget vizsgálva, mongol és sumér rokonságot álmódva. Végül az általunk kidolgozott Kárpát-medencei magyar eredet és folytonosság elmélete legrégebb emberi műveltségektől vezeti le a helyben lakást, a mellérendelő földműves, kézműves, fémműves letelepedett népesség mellé a lovas honvédők kíséretét megjelentetve, kettős kultúra kiegyenlítését, egységét bemutatva. Az uralkodó nemesség, legyen bár keleti vagy nyugati eredetű, aránya 5%, ez a genetikában alig játszik szerepet. A magyar 85% ősi európai génállomány viszont nem keleti.

Kárpát-medencei emberi-műveltségi folytonosság örökösei, földműves népe leszármazottai vagyunk tehát, és a Medence őskorát mellérendelő gondolkodás, földműves–kézműves–fémműves gazdagság jellemzi. A földművelés két hullámban lett általános, eredményessége az itteni műveltség európai elterjedését eredményezte. A Kárpát-medenceiek a terméktöbbletük megszerzését célzó harci támadásokat kivédték, támadóikat beolvasztották a kurgán invázióktól a magyar honvédelemig. Régóta megszervezzük hazánk védelmét, a hunok óta folyamatos államot. Árpád Magyarországa pedig a mai napig él, reményeink szerint hamarosan újra virul. Míg kivándorlónk alávetett sorsra jutva Európában, hozzájárulásuk az európai egység alapjaihoz nincs elismerve, amint műveltségünk egyetemes értékei sem. Nyelvünk lenézett hamis nyelvi családfák felől. Élet- és nemzeti elveink eszmei rokonságban vannak ősi keleti hagyományokkal.

24. ábra. Elképzelt őshazáink és vándorlások. 1: Voloszovó. 2: Ananyinó. 3: Levédia. 4: Etelköz. 5: avarok (Dentu-Magyararia). 6: Ingusföld. 7: Magna Hungaria (Baskiria), 8: Ob, Kr. e. I. évezred. 9: Ob az Altájból. 10: dunai bolgárok. 11: altáji őshaza. 12: Kárpát-medencébe érkezés. 13: Bükki-műveltség. 14: út Nyugat-Urálból a Kárpát-medencébe. 15: út a Voloszovó műveltség Etelközbe. 16: az avarok útja. 17: altáji őshazából vezető út. 18: kazár uralom határa. 19: ugorok vándorlása az Ob-folyóhoz.¹⁵²

¹⁵² Az 3, 5, 11. és 13-24. ábrák Cser Ferenc: *Gyökerek. Töprengések a magyar nép és nyelv Kárpát-medencei származásáról*. Szerzői kiadás, Melbourne, 2000. című könyvéből valók.

Az Árpád-ház történelmi nagyságát az utóbbi 300 év eltemette. Középkorunk eredetiségét, krónikáink igazságát saját tudósaink tagadják. A magyar tudatunkat sújtó történelemhamisítás ősi műveltségünket tagadva, idegen, főleg német hatásban látta felemelkedésünket. Középkori történelmünk lekicsinylése a helyrajzot is átírta, Árpád-kori nagyságunkat titkolta, a szent királyokat adó uralkodó ház egyedülállóságát, a saját magyar kereszténységet, és az ország török-kori teljesítményét hatalmi és gazdasági okokból meghazudtolta. Miközben a világ tele lett gazdag régészeti eredményekkel a XX. században, nálunk a magyar középkor kutatást tiltották, s ma sincs támogatva őstörténetünk, ókorunk kutatása. Máshol mára már a 19. századi hamis történelmi feltételezéseket megsemmisítették, nálunk azok két szélsőségét kívánja még mindig alátámasztani az állami és a magántámogatás egyaránt. Valós történetünkre emlékeztető leleteink és ismereteink megtagadása ma is folytatódik, történelmi és nemzettudatunkat megfosztva e tudománytól. Bár az igazság közlése megindult, Kárpát-medencei magyar eredetünk és folytonosságunk elméletét mellőzi az oktatás, nem juthat el ifjúságunkhoz. A nemzeti tudat táplálékait a török kor vége óta megvonták tőlünk, idegen hatások kedvezőségét hirdetve máig. Mai nehézségeink innen erednek, de reménytelen kibontakozásra vezethet bennünket mellérendelő műveltségünk, történelmi alkotmányunk és nemzettársi, társnemzeti viszonylataink érvényesítése.

Most pedig vegyük sorra Jozef Janták bírálendő, vagy akár visszautasítandó, mert vitatható, téves vagy hamis állításai!¹⁵³

Írása legelején ironikusan említi az európai történetírás úgymond sikerességét. Azért ironikusan, mert abban ugyan leírták az Európát beneépesítő „törzsek migrációs irányát”, megnevezték „az első írásbeli üzenetek hordozóit”, bemutatták az európai tudatot kialakító „civilizációkat”, ám ezeket szerinte nem a valóságra alapozták. De hogy ezt minek alapján állítja, egyelőre nem tudjuk meg, csak kijelenti, hogy „a történelem e mai magyarázatának alapos vizsgálata során bizonyos torzulásokat fedezünk fel, sőt egyfajta tudományos tudatlanságot a leírt történelmi jelenségek és összefüggések esetében”. A későbbiekben majd látjuk, hogy a legfőbb tudatlanságot a szlávok e folyamatokban bírt szerinte legnagyobb jelentőségének elhallgatása mutatja. És ezen előzetes fogalmi keretbe illesztette született meg az európai történetírás Janták-féle bírálata, ahol nem hivatkozik tényleges vizsgálati eredményre gyenge lábon álló kijelentése kapcsán, hanem mintegy gondolkodási folyamatként tárgyalja tovább ezeket az érintett területeket, elgondolását megosztva velünk, egyfajta ésszerűségekre hivatkozván, mintegy kérdésekbe foglalva az állításait: „A domináns törzsek, mint az

¹⁵³ A magyarra fordított idézetek eredetije itt található: Jozef Janták: „Prvé písmo bolo slovenské. (Az első írás szláv volt.)” *Hlavné správy. Konzervatívny denník (Legfrissebb hírek. Konzervatív napilap)*. Pozsony, 2016. január 3.) <http://www.hlavnespravy.sk/prve-pismo-bolo-slovenske/726957>. (Fordította: G. L. Finomította: Cs. O. Átnézte: D. L.)

ismert civilizációk képviselői, mintha a semmiből nőttek volna ki. Egyszerűen mondva, keletkeztek, idejöttek, letelepedtek. Nem vizsgálták meg, csak általánosan megállapítják, hogy honnan jöttek és miért. Milyenek a klímaváltozások, milyen demográfiai tényezők játszottak közre eme kultúrák keletkezésénél? Hogyan keletkezett az írás? Keletkezése alfabetikus formáinak sokfélesége véletlenszerű volt? Ezek olyan kihívások, amelyek megalapozzák a tudományos kutatás jövőbeli irányait.”

Az előzetes – sérelmi visszavágás jellegű – fogalmi keret befolyását ezekre a kérdésekre fentebb már feltártuk. Itt elég rámutatni, hogy nagyfokú időrendi hiányosságokat mutat Janták érvelése, mert például összemossa azokat az időket, amikor még bizonyosan léteztek törzsek Európában, azokkal, amikor már ezek létét a kifejtett államiság nem engedi meg.¹⁵⁴ Azután régészeti műveltségek helyett civilizációkról beszél, ami ezért elvetendő, hiszen – szigorúan véve – az egész Földön (lehet, az egész Világmindenségben) egyetlen civilizáció alakult ki és terjedt el, amint Stuart Piggott is hangoztatta.¹⁵⁵ És amikor az ismert civilizációkat képviselő domináns törzsekről beszél Janták, szintén elavult szemlélet rabja, mert nem veszi figyelembe, hogy a népvándorlások elmélete már megdőlt, helyette hatalmi központok áthelyezéséről, katonai jellegű mozgásokról szokás már beszélni, – amikor a hódító harciasok rátelepedtek a békés földművesekre, azok termékfölöslegére, – megkülönböztetve Ázsiában és Európa nagy részén is a kettős – hatalmi: magas és népi: alárendelt – műveltség együttélését, amiből a Kárpát-medence kimaradt, mert itt a népesség nagy száma miatt a hódítók sorra beolvadtak és a katonaság nagy részben a népet szolgálta.

Ezért nem jó kérdés, amit Janták feszeget, hogy vizsgálándó lenne e bevándorló törzsek mozgásának minden oka. Annyiban persze igen, az ő számára, hogy ha ebből a népvándorlási leosztásból a szláv törzsek kimaradtak, akkor azokat oda be kellene helyeznie. Ő egyébként – majd látjuk – ezt meg is teszi,

¹⁵⁴ Ilyen értelemben nyilatkoztunk például a 800-as évekről magyar vonatkozásban itt: Csámpai Ottó–Cser Ferenc–Darai Lajos: „A magyar műveltségi és társadalmi egyedülállósága.” *Acta Historica Hungarica Turiciensia XXIII. évf. 3. szám*, a Pannon Kultúráköttség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2008/A.

http://www.zmte.org/hu/e107_files/public/56.pdf.

¹⁵⁵ A V. Gordon Childe-tanítvány Piggott írja: „Eddigi kutatásaim arról győztek meg, hogy a civilizációnak nevezett állapot létrejötté nagyon is rendkívüli és kiszámíthatatlan dolog. Nem kizárt, hogy az óvilági civilizáció összes vívmánya végső fokon egyedi körülmények egyszeri bekövetkezésének tulajdonítható Nyugat-Ázsia térségében, hozzávetőlegesen 5000 évvel ezelőtt.” (Stuart Piggott: *Az európai civilizáció kezdetei. Az őskori európa az első földművesektől a klasszikus ókorig*. Gondolat, Budapest, 1987. p. 30.) Azért húztam át az utolsó két kijelentést, mert Piggott e civilizációt bemutatva Nyugat-Ázsiát mond, de a Kárpát-medencéről ír végig. Azaz az emberi civilizáció létrejötté egyszeri alkalom volt a földön Eurázsia nyugati végén a Kárpát-medencében és környezetében. A Fekete-tavi előzmények is ide tartoznak természetesen, illetve a középső kőkort megelőző 300 ezer év kavicskultúra felhalmozott tapasztalatai, ezért nem lehet csak 5000 évesnek tekinteni ezt a civilizációt.

még hozzá a főhelyet adja nekik a méltatlan eddigi szerepkört és értékelést jogosnak véelve megszüntetendőnek. Mert hiszen „*a történelemről szóló tudományokban*” szerinte „*a szlovenok által formált európai történelemmel kapcsolatban tudatos és jól átgondolt torzításokkal találkozunk*”, „*a szláv etnikum alkotó munkájának csekély*” részesedésével. Ahol Janták hol a szláv szót használja, hol szlovent mond, ami persze nem szlovént jelent, hanem talán másik gyűjtőnevet a szláv helyett, vagy ős-szlávot, illetve a mai szlovákok elődeit? Nem tudjuk meg tőle. Csonka Ákos is szóvá tette, mint láttuk az elején, hogy több helyen is slovenské píso szerepel, ami szlovák írást jelent, nem pedig slovanské, ami szlávot. A szloven szóra a szlovák szöveg magyar fordítását ellenőrző szakember azt mondta, hogy a népneveknél a Sloven-t szlovenként (rövid e-vel) javasolja fordítani, ami megkülönbözteti őket a mai Szlovénia területén élő szlovénektől, mert a mai szlovák nyelvben a kettő nem azonos. A 's(z)loven' megnevezés azután honosodott meg, amikor már nem volt ildomos és divatos a Nagymorva Birodalomról beszélni.

Aztán Jantáknak az se tetszik, hogy „*valaki valamikor meghatározta, mikor jöttek a szláv törzsek Európába, mely törzsek tartoztak hozzájuk és mit lehet értelmezni a szláv, a germán, vagy kelta anyagi kultúra megnyilvánulása alatt, mely területeket lakták a szláv törzsek. Életük leírása, általában nagyon egyszerűen van megfogalmazva, majdhogynem kizár mást, mint a jobbágysággal való kapcsolatot. Egyértelműen a szláv történelem elferdítéséről van szó. A történelem magyarázata állandóan elméletek által van befolyásolva, melyek a szlovenokra tudatosan felsőbbrendű nézőpontból tekintve ábrázolja őket, mint különböző törzsek tömegét, melyek – kiemelkedő kultúra nélkül – képtelenek az önállóan döntéshozatalra. Mint olyan törzseket, akik abban az időben jöttek Európába, amikor már a civilizációs fejlődés be volt fejezve. Törzseket, melyek a keleti mocsarokból jöttek. Miért van ez így? Paradox módon azért, mert ugyan lenne elég bizonyíték ahhoz, hogy kétségbe vonják az ilyen nézeteket, de az erőfeszítést kíván. A szloven történelem torzításának okai egyértelműen ideológiai jellegűek, és mint olyanok más magyarázatot nem fogadnak el. Ehhez még csatlakozik a félelem a történelem esetleges átírásától, a megszokott dogmák, pszeudó-történelmi igazságok és magyarázatok szétesése.*”

Valójában persze a tudományos feldolgozás a valóságos időt és mozgásirányt határozta meg, és Janták nem ad meg egyetlen hibát sem, amelyet kiigazítani rendelné bizonyos új történelmi tények bizonyossága alapján. Hacsak az nem új tény, hogy ő az Idősebb Futhark rúnáit szlávnak hirdeti minden alap nélkül, ami leleplezendő és elítélendő történelemhamisítás. Amire viszont a jobbágysággal való kapcsolatuk elutasítását alapozza, az nagyon rafinált érvelést sejtet a háttérben, mert a szláv szó szolga jelentését akarja vele mint hazugságot hitelteleníteni. E mögött viszont az van, hogy a sclav jelentése az első évezred végén még csak hatalom alá rendelt volt, és az igenis azokra a földműves lakosokra vonatkozott a Kárpát-medencében, akik a szalagdíszes, majd Vinča,

Erősd, Kukutyin, Tripolje, stb. műveltség örökösei voltak, azaz akiket a magyar nép elődeinek tekinthetünk. Akkor még a szlávok e gyűjtő néven nem is szerepltek, hanem a VI. század elején a mai Észak-Ukrajna területéről kirajzott népi csoportok saját néven terjedtek előbb északon, majd később délen is keletről nyugat felé – a késői történeti elképzelés szerint, amit különösen a délieknél kell majd az új segédeszközök által nyert helytörténeti adatok nyomán pontosítani. És igen, igaz, a Kárpát-medencei teljesítményekre lenézőleg tekint egy idő óta a ’fejelett’ nyugat, de hogy hol voltak ők még ezer éve hozzánk képest, arra elég Padányi Viktork kutatásait idézni.¹⁵⁶ S hogy Padányit se tanítják az iskolában? Hát annak is az az oka, hogy sok érdeket sért, és éppen a szlávok ’érzékenységét’ is. Ugyanakkor mi tudjuk, hogy a középkori Magyar Szent Királyságban a jobbágy fogalom sokkal többet jelentett, mint amit a késői értelmezés és gyakorlat adott neki, mert még a legfőbb országvezetők is a Magyar Megszentelt Korona jobbágysai voltak, birtokot csupán közfeleadatuk elvégzésére kapva.¹⁵⁷

Janták arról is tud, bár név szerint nem említi őt, hogy Colin Renfrew felmonta a kultúra diffúziós elméletet,¹⁵⁸ mert a Tordos műveltsége 2-3 évezreddel korábbi, mint a mezopotámiai, és írással rendelkezett. Janták csak annyit mond, hogy a „*kezdetben volt Sumer*” megállapítással baj van. És felhossa Lepenski Vir 10 ezer éves írásjeleit, majd a Vinčát 8000 és 7000 évvel ezelőtről. De itt sem árulj el, azaz mellőzi, hogy ilyen korai időből csak a Körös kultúráról lehet szó, és a Vinča korszak inkább csak 5000 éve kezdődött. És az is mutatja törekvését a valódi műveltség-hordozó embereket valahogy kicserélni a mai szlávok őseivel, hogy oda nem illő fogalmakkal, kérdésekkel (anakronisztikusan) igyekszik kitöltetlen réseket találni e régi műveltségek beszámolójában, magyarázatában, ahová betuszkolhatja akár a szlávokat is, ha ott bizonytalanság van, például azért, mert abban az időben még nem beszélhetünk törzsekről, bépekről, hanem egyetemesen érvényes régészeti műveltségekről: „*Az írásbeliség Ázsiában vagy Európában keletkezett? Mely törzsek ősei voltak az alkotói?*”

Ugyanakkor nem néz hátabb mint a neolitikum, mezolitikum, szerinte ez volt „*az idők kezdetén, amikor befejeződött a jégkorszak és beállt az éghajlati optimum*”. Nem néz Lepenski Vir műveltsége elé se, hanem ebből származtatva

¹⁵⁶ Padányi (1989) Viktor: *Dent-Magyararia*. Turul Kiadó, Veszprém.

¹⁵⁷ Darai Lajos: „A korai magyar állam jelleme.” *Acta Historica Hungarica Turiciensia* XXIX. évfolyam 2. szám. A Pannon Kultúraközösség Kutató és Képzőközpont Folyóirata 2015/A. A Zürichi Magyar Történelmi Egységlet 71. sz. kiadványa. http://epa.oszk.hu/01400/01445/00013/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_2_156-204.pdf. Budapest-Zürich 2015. pp. 205-241. ISSN 2297-7538.

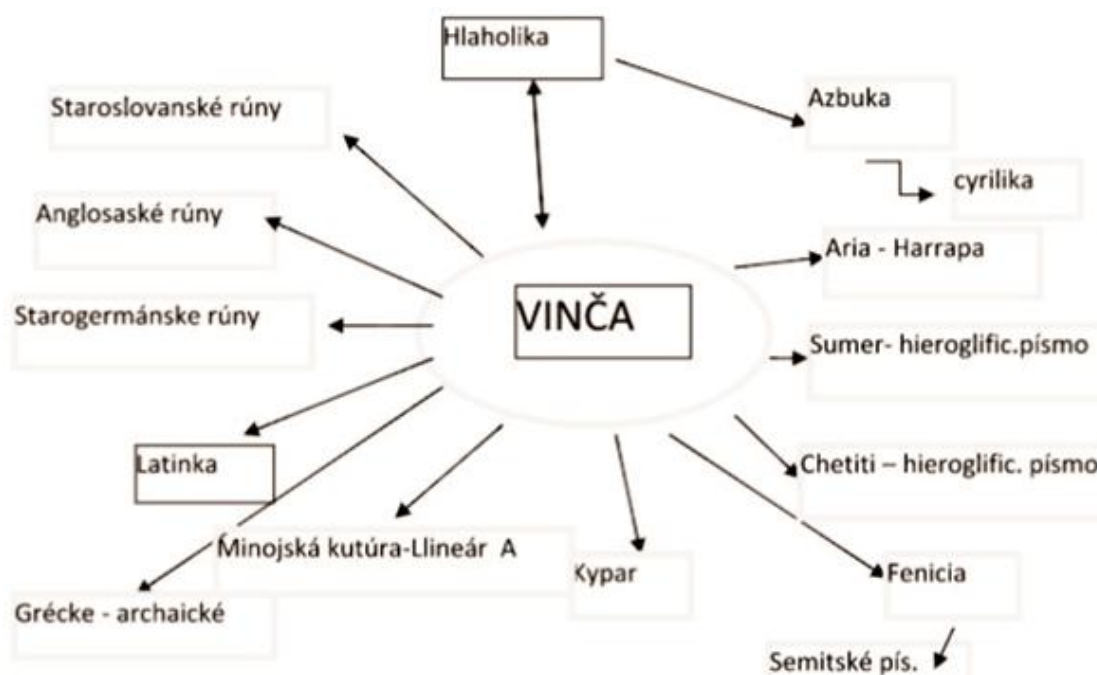
¹⁵⁸ Renfrew (1973), C.: *Before Civilization; The Radiocarbon Revolution and Prehistoric Europe*. Jonathane Cape, Thirty Bedford Sq. London. (Magyarul: *A civilizáció előtt. A radiokarbon-forradalom és Európa őstörténete*. Osiris Kiadó, Budapest, 2005).

a Vinčát olyan megállapítást tesz a dunai kultúrák látványos fejlődéséről, ami aztán kizárólagossá teszi a belőle szerinte eredő minden vívmányt, ráadásul sokkal korábbi, mint eddig feltételezték, különösen azokat az egyszerű jeleket, amik aztán az első vonalas és szintén a hieroglif írás alapját képezték, és amelyekről aztán mint szenzációt állapítja meg, hogy szlávok voltak: „*nem messze Lepenski Vír településtől fejlődött a közeli település alapján elnevezett Vinča kultúra. Őstörténeti település elképesztő építőművészettel, számos kőalapon kialakított háromszög alakú építménnyel, teraszos elrendezéssel, oltárokkal, temetőkkel. Szobrok sokasága mereng az ég felé, legtöbbjük festett. Ez fejlett mezőgazdasággal, mesterségekkel, rendelkező kultúra volt, a világon az első írott kommunikációval. A településen talált jelek, alapul szolgáltak a mai abc alakzatú formáknak és olyan ábécés rendszereknek, amelyek már kihalt civilizációktól származnak. Ezer írásos műalkotás alapján, amelyeket mindmáig a Balkán és Görögország területén, Moldávia keleti részén, Ukrajnában, Pannónia északi részén, Szlovákiában és Szlovénia keleti részén találtak, látjuk, hogy egy nagy kiterjedésű területről volt szó. Vinča településen találták meg a világon az első réz szerszámokat (kapcsok, kalapács, véső). Tehát a vinčai civilizáció már értett a rézöntéshez, időben korábban, mint a korábban favorizált bronzkorszak.¹⁵⁹ Arról, hogy a vinčai civilizációnak már széleskörű kereskedelmi kapcsolatai voltak, tanúskodnak például díszkövek, gyöngyök, kagylók. Az üzleti kapcsolatok fontos ösztönzéssel voltak a vinčai írásnak az akkori egész Európára való kiterjesztésére. Összehasonlításként, ugyanabból az időből Cipruson, Chiurokotia településen a kőépítmények és kör alakú lakások alapjai kerültek elő. De semmilyen, az írás alapjául szolgáló jelet nem találtak. A Vinča településen talált régészeti, embertani és genetikai műalkotások datálási eredményei sokkot váltottak ki az európai és a világ történetírásában. A Vinča kultúra összsláv! A legrégebbi írás a világon, és szláv. A legrégebbi rézolvastás a világon, és szláv. Ezek a leletek lebontották a régi mítoszokat és egyidejűleg ellenszenvet és értetlenséget váltottak ki több történésznél. A kutatás eredményei hihetetlenül nehezen találják helyüket a kortárs historiában. Ablak nyílt az eddig tabuként kezelt tényekre és megmutatkozott a szlávok pótolhatatlan szerepe a történelemben. Tehát kezdetben nem Sumer volt, hanem Vinča. Ez feljogosít bennünket arra, hogy a szloveneknek köszönhetően Európát tekinthessük az emberi civilizáció bölcsőjének.*”

Ilyen egyszerű ez, kérem, csak ki kell nyilatkoztatni, hogy a Vinča műveltség, írás és rázművesség összsláv és attól máris szláv lesz. De meg ne kérdezd, hogy miért, mitől, mert akkor te is beállsz a tabukat indokolatlanul őrzők, az ellenszenv által értetlenkedők közé, akik nem akarják tudomásul venni a szlávok pótolhatatlan szerepét a történelemben. Már-már azt mondanánk, hogy nosza,

¹⁵⁹ Ez kissé zavaros megállapítás, de talán az önálló rézkorszak létének korábbi tagadására utal, ami nem igaz, hiszen a rézkorszakot megelőzte a kő-réz korszak, stb.

rajta, hát azonosítsuk ezeket a Körös-Tisza-i földműveseinket, akik a szalagdi-szes kerámiát terjesztve már a Vinča előtt is terjedtek Európa-szerte, azonosítsuk a később szlávoknak nevezettekkel, ha egyszer a sclav annyit tesz, mint hatalom alá rendelt, és tudunk a hódításokról, igaz, azok a hódítók sorra-rendre beolvadtak az itteni nagy népesség áldásai (főként a húsosfazekat élvezték) közé. Aztán meg már saját honvédő katonákat állítottunk, akik ugyancsak sorra-rendre elzavarták a betolakodó hatalmi kezdeményezést. De fel kell ébrednünk ebből a kiváló megoldási lehetőségből, hiszen Jantrák csak a mai szlávok, szlovákok elődeire gondol, minket – egyetértve természetesen az MTA állásfoglalásával – kihagyva a sorból, amikor az alábbi önkényes és semmi alapot nem maga alatt tudó ábrával felsorolja a Vinča írásból egynyeságon származó írásokat. Nem zavarja például a sumér írás sokat emlegetett máshonnét származása sem, vagy az egyiptominaké, a lényeg, hogy közéjük tehesse az összláv rrúnákat és a glagolizációt, amelyek ettől a tettől ősrírássá szenteltetnek.

[Rúny = skandináv rovásírási technikával írt ógermán betűjel, ill. írás.
Pismo=írás.]

A következő ábrával pedig érzékelteti, hogy mekkora nagy területre kiterjedt a Vinča írási, amivel egyúttal megspórolja az előbbi ábra állításainak bizonyítását, hiszen mindenki láthatja, mennyi ma is szlávnak mondott nép és ország található rajta. És hogy ez nem volt ennyire lehatárolt, egyedi és előzmény nélküli, valamint hogy sokkal nagyobb kiterjedésű hatást, sőt közvetlen azonosságot is észrevehetünk, őt már nem érdekli.

Őt már ezen túl ugyanis nem a műveltség terjedésének és változásának folyamata érdekli, hanem a szlávság semmivel sem bizonyított egyetlen világtörténelmi szerepének, még a szlovákok körében is kétséggel fogadott elképzelésének elfogadtatása. Amihez azt a módszert választja, hogy ostromozza saját kicsinyhitűségüket, hogy nem mernek nagyok lenni: „*E felismerés végülis felfedte az eddig még át nem hidalt szlovák rémületet. Mintha féltek volna attól a tényről, hogy a mi elődeink alkották a történelmet. A kutatások eredményeihez kétségekkel állunk hozzá. 'Még mindig nincs elégségesen hitelesítve'... 'feltételezhetjük'... 'az összes történész még nem azonosult azzal' stb. Ellenkezőleg, határozottan ki kell állnunk a felfedezett szláv őstörténet mellett és büszkén vállalnunk kell azt. Úgy, mint a balkáni szlovének teszik. Hiszen ez a mi történelmünk. Ne féljünk átlépni saját árnyékunkat.*”

A következőkben aztán már nem kell törődnie semmilyen bizonyítással, állítás igazolással, ha egyszer az alapot lerakta, gondolja Janták, és most már „a szláv írás történetének további fejezetét” fedezi fel. E kifejezéssel azonban elárulja magát, hogy mindezek felfedezését magának tulajdonítja, igaz csak annyiban, hogy ő ki merete mondani a szerinte nyilvánvaló tényeket. Aztán tovább ostromozza a kicsinyhitűeket: „*Rá kell mutatni egy súlyos hibára, amelyet el szok-*

tunk követni, amikor meghatározzuk a szláv írás eredetét és előfordulását. Helytelen hozzáállás, amikor a szláv írás megítélésének másodlagos és nem elsődleges helyzetéből indulunk ki. Ez visszavezet bennünket a korábbi történelmi időszakba és végül a szláv írás keletkezését a bizánci missziók időszakába helyezzük át. Ma már majdhogyan biztonsággal lehet mondani (a távolabbi múlt felismerésében nem lehet fatális hibákat elkövetni), hogy a szláv írás volt Európában az elsődleges.” Kicsire nem adunk! felkiáltással negligálja tehát az eddigi ismereteket a ’szlávok apostolaonak’ tevékenységét a szlávok számára készített írás körül. És ettől kezdve pedig már csak a ’szláv érdemeket’ sorolja az írástörténet kapcsán, jószerivel a mi kutatási eredményeinket áttéve egyébként szláv érdekkörű megfogalmazásba, sokat emlegetve mégiscsak a ’feltehetően’ és ’feltételezhetjük’ kifejezést:

„Megközelítőleg a Kr. e. 4. évezredtől figyelhető meg különböző ábécés rendszerek kifejlődése az európai kontinensen. A Vinča kultúra szomszédságában az Appennin-félszigeten fejlődik az etruszkok kultúrája. Ez egy olyan kultúra volt, amely csúcspontján erősen befolyásolta az antik kultúrát. Az írás, amit az etruszkok használtak a görög abc-re való átálláskor, azonos volt a Vinča írással. Sejthető, hogy ők őslakos közép-európai nemzet voltak. Végülis a Vinča írás jeleinek használata utal a szláv eredetre. Azt a tényt is alátámasztaná, hogy a múlt századi olaszországi népszámlálásnál eredetileg etruszkok által lakott területen, Toszkánában félmilliónyi kisebbséget alkotó, szlávul beszélő lakost találtak. És végül, szláv eredetre vall a genetikai adottság is. Működésük az európai szintén a Kr. e. 800 és 100 közti évekre tehető. Ez a legnagyobb felvirágzás időszaka. Az etruszk történelem természetesen sokkal hosszabb. Az etruszkok eltűnése az európai történelemből a mai napig nincs kimerítően megmagyarázva.

Az etruszkok azonban nem tűntek el nyomtalanul. Feltételezzük, hogy a római több nemzeti államban az ő identitásuk át lett nevezve, vagy már nem voltak érdekesek a római történészek számára, ha már nem gyakoroltak hatást az állami közügyekre. Az ő létük az Appennin-félszigeten bizonyítja a jelenlegi lakosság genetikai rátermettségét is a toszkánai Murla faluban. Az etruszkok hozzájárulása az írás terjesztéséhez nem lebecsülendő. A közvetlen szomszédság a latin és olasz törzsekkel volt az oka, hogy a Vinča írás hatással volt a latin írásra. Hasonlóképpen a görögök esetében, akik Dél-Olaszországot lakták, akiknek az archaikus írása a Vinča írás jeleiből származott. Ez volt az egyik útja a sok közül az eredeti latin és görög írás keletkezésének, a két legismertebb abc rendszernek, a középkorban. A vinčai írás természetesen terjeszkedett a Balkánon át Európa déli részébe, a Földközi-tenger kultúráiba, Kis Ázsiába és Afrikába.

	Etruscan	Latin	Vinča
1.	A	A	Ä, A, A
2.	B	B	B, 9
3.	1	G	1
4.	D	D	Δ
5.	E	E	3
6.	V	V	3
7.	I	Z	I
8.	TH, H, DE		TH
9.	DH		⊗
10.	I	I	I
11.	K	K	K
12.	J, Λ	L	J, Λ
13.	M	M	M, 3
14.	N	N	3
15.	ST, ŠT		⊗
16.	O	O	O
17.	P	P	3

18.	M	ŠČ	M, 3
19.	Q	Q	Φ
20.	R	R	4, 3, R
21.	S	S	3, 3, 2
22.	T	T	3, T, 3
23.	U	U	Y, V
24.	X	H	X
25.	Φ	F	Φ
26.	Y	Č	Y

Variations		
1.	+	Š
2.	Y	U
3.	3	Š
4.	V	U
5.	Y, +	H, CH
6.	8	B, F
7.	>	S, K

Etruské písmo – Etruszk írás.

Kb. Krisztus előtt 2500 körül hirtelen lehülés állt be, ami talán az egyik oka lehetett, hogy egy további ismert történelmi törzs, a hettiták Közép-Európából a Balkánon keresztül átvonultak Kis-Ázsiába, és letelepedtek a mai Törökországban. Az első írásuk eredetileg képirás volt. Az írás jelei azonosak a Lepenski Vir település jeleivel. Nyelvük Bedřich Hrozný (a hettiták írásának a kutatója) szerint hasonlított az ószlovák nyelvhez. A későbbiekben a hettitáknál megjelent az ékírás.

Hieroglifiké písmo Chetitov – a hettiták hieroglifikus írása.

Hogy azonos írást találunk annál a nemzetnél, a sumérok törzsénél, akit az első írás és a mezopotámiai kultúra eredeti birtokosának tekintenek, rámutat a

Balkánon történő történelmi fejlődésre. A lelőhely a romániai Tordosban a Vinča kultúra idejéből egy olyan írás töredékeit tartalmazza, amely azonos a sumérok írásával. A gazdag településeken a régészeti leletek, több agyagtábla eredeti ékírással, arról tanúskodnak, hogy a sumérok északról jöttek. Vannak a Kaukázusról, esetleg Indiáról szóló feltételezések, de az írás a balkáni településekre vonatkoztatható.

Tordas, Románia, Lepenski Vir kultúra.

Az egyik írástípus föníciai, amelyet a görög írás elődjének tartanak. A föníciai abc jelei teljesen azonosak a Vinča írás jeleivel. Tehát a Balkánról került Kis-Ázsiába. Hogy ki volt ennek a hordozója, csak feltételezhetjük. Vagy a föníciaiak ősei laktak a Balkánon, vagy az írás került hozzájuk közvetve. Hordozója lehetett a vándorló szlovenek törzse is, amely később eltűnt a történelmünk-ből. Az írás azonban szláv. Hasonlót lehet feltételezni a semita írásról is. Ennek is az eredete a Vinča írás.

A szlovenek Északnyugat-Európában lakó árja törzse a 4. évezred körül át-helyeződik az első migrációs hullámban Délnyugat-Ázsiába, a Kaukázusba, egészen Indiáig. A 3. évezred körül jön a második migrációs hullám. Mi volt a migráció oka, nem tudjuk. Kiválthatta hosszantartó szárazság, amely ekkor elérte Európát. Az árja törzs a második migrációs hullámban érkezett Indiába, ahol a negyedik évezredben a Harappa magas szintű civilizációs kultúra virágzott. Az indiai régészek feltételezik, hogy ennek a kultúrának a kezdete az első árja migrációhoz kapcsolódik. A csodaszép harappai helyeken az építkezési emlékeken található írás töredékek ugyanis azonosak a Lepenski Vir település jeleivel. Bizonyíték arról, hogy az árjak szlovenek voltak, a nyelvükben található, amely megmaradt, amellyel a mai napig beszélnek a hindu kolostorokban. Ez a szankszrit. A szloven szavakon kívül tartalmaz hindu szavakat, s részben germá-

nokat is, amelyek a szanszkritba kerülhettek a szlovák és germán etnikum együttélésekor az eredeti hazában, Délnyugat-Európában és az asszimiláció folyamataiban.

Phoenician	Latin	Vinča	Etruscan	Latin	Vinča	Etruscan	Latin	Vinča
1. א ALEPH	A	Α, Ε	1. Α	A	Α, Α, Α	18. Μ	ŠČ	Μ, Ш
2. ב BET	B	Β, Γ	2. Β	B	Β, Γ	19. Φ	Q	Φ
3. ג GIMEL	G	Γ	3. Γ	G	Γ	20. Ϛ	R	Ϛ, ϛ, R
4. ד DALET	D	Δ	4. Δ	D	Δ	21. ϓ	S	ϓ, ϔ, ϕ
5. ה HE	E	Α	5. Α	E	Α	22. ϕ	T	ϕ, ϑ, ϒ
6. ו VAV	V	Υ, Υ	6. Υ	V	Υ	23. ϕ	U	Υ, V
7. ז ZAYIN	Z	Ι	7. Ι	Z	Ι	24. Χ	H	Χ
8. ח HET	H	Η	8. Η	TH, H, ΘE	Η	25. Φ	F	Φ
9. ט TET	DH	Θ	9. Θ	DH	Θ	26. Υ	Č	Υ
10. י YOD	I	Ι, λ	10. Ι	I	Ι	Variations		
11. כ KAPH	K	Κ	11. Κ	K	Κ	1. +	Š	+ , †
12. ל LAMED	L	Λ, Λ	12. Λ	L	Λ, Λ	2. Υ	U	Υ
13. מ MEM	M	Μ, Μ	13. Μ	M	Μ, Μ	3. Ϙ	Š	Ϙ
14. נ NUN	N	Ν	14. Ν	N	Ν	4. V	U	V
15. ס SAMEKH	X	Ξ, Χ	15. Ξ	ST, ŠT	Ξ	5. ϕ, †	H, CH	ϕ, †
16. ע AYIN	O	Ο	16. Ο	O	Ο	6. 8	B, F	8
17. פ PE	P	Ρ	17. Ρ	P	Ρ	7. >	S, K	>
18. צ SADE	S	Σ						
19. ק QOPH	Q	Φ						
20. ר RESH	R	Ϛ, ϛ, R						
21. ש SHIN	S	W						
22. ת TAV	T	Υ						

Főníciai írás.

A balkániakhoz hasonló jeleket tartalmaz a minoszi kultúra lineáris A írása. Sok szerző a minoszi kultúrát szloven kultúrának tartja. Hasonló a helyzet a ciprusi írással, azonos, tehát szláv jelekkel. Ezek a szlovenek eredeti kultúrái? Nem állítjuk, hogy nem lehetséges.

Érdekes a hasonlóság is a szloven kifejezésekkel a szanszkritban, összehasonlítva a baszk nyelv kifejezéseivel, akik a Pireneusokban, Spanyolország északi részén és Franciaország déli részén laknak. Rámutat a szloven törzsek migrációjára az Ibériai-félszigetre.

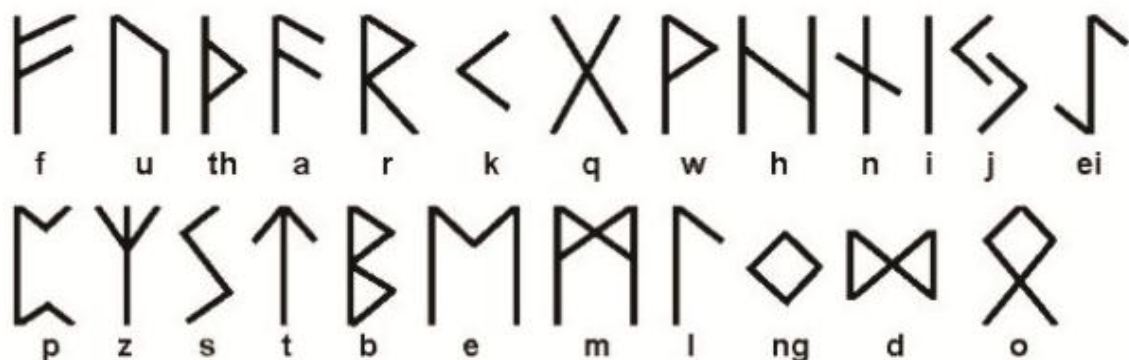
Harappa kultúra, pecsétek.

Ami a szlovenek írása fejlődését érinti, bizonyos időkben rúnairást használtak, melynek jelei a Vinča írás jeleiből fejlődtek ki és velük azonosak. Ismert az a törzs az európai történelemben, akik a rúnairást használták, ez a vandálok törzse. E törzs identitásáról a mai napig ellentétesek a vélemények. Eredetileg az akkori Európa mérsékelt övezetének széles tereit lakták. Központjuk a Kárpátok területe volt. A harmadik ezredtől ennek a törzsnek egy része elvándorolt északra, s a Jütland-félszigeten és a mai Svédország déli területein telepedett le. Fontos szerepet játszottak a Vikingek életében. Az időszámítás elején otthagyták az északi területeket, és visszatértek a Kárpátok területére. Mi volt a migrációs ok, nem tudjuk.

Az időszámításunk szerinti ötödik században a vandál törzsek csoportjainak aktivitása abban mutatkozott meg, hogy katonai hadjáratokkal főleg Európa déli részére és Afrikába vándoroltak. Nem vették figyelembe az egyház és a világi hatalom kapcsolódását, a vandálok ariánus hitük értelmében Kr. u. 403-ban felgyújtották Rómát. Ezután meghódították az afrikai Karthágót. 550-ben háromezer lovasuk elérte a Duna vonalát és 555-ben legyőzték a bizánci hadsereget Hadrianopolisnál. Ezután visszatértek saját népük központjába, a Kárpátokba.

Ebből az időből találunk Szlovákiában számos régészeti lelőhelyet. A kelet-szlovákiai Ražňany (Nyársardó) községben feltártak telepet, központot, vandál

királyi hatalmi székhelyet, a vandál fejedelmek sírját a Poprád melletti Ostrovanyban (Osztópatak) és Matejovcén (Mateóc) tárták fel.

Ósszláv runaírás.

Ezen települések régészeti leletei bizonyítják az erős antik (nem germán) hatás jeleit. Főleg a Matejovcén talált sír egyedülálló Európában. Ilyen magasan Európa északi részén antik luxustárgyakat, napi szükségleti dolgokat és antik bútort a mai napig nem találtak. Minden arany és ezüst. Ennek függvényében meg kell jegyezni, hogy e nálunk talált régészeti leletek megváltoztatták a Szlovákiára, mint jellegzetes kultúra nélküli területre vonatkozó szemléletet. Mint olyan területre, ahol nem azonosított nép élt, akik termelték élelmiszerüket és elkészítették napi szükségleti eszközeiket és fegyvereiket, hogy élelemmel lássák el, öltöztessék és felfegyverezzék a hódítókat. Említsük meg Nižná Myšľa (Alsómislye) települést, a műkénéi típusú Myšia Hôrka város együttest, Közép-Európa legrégebbi erődtípusával, a szepesi vár eredeti tornyát és más példákat. És mindez ezer év időszakában az időszámításunk előtti 600-tól kezdődve. Látványosan elkalandoztam, de semmilyen összetett írás nem keletkezett zöld legelőkön. A vandálok írásának megvan az eredete a Vinča írásban, és ez szláv.

A vandál rúnáírás lefordítása rámutatott a nyelvi rokonságra a kelet-szlovákiai nyelvjárással, részben az ukrán és a belorusz nyelvvel. Svédország északi részén megmaradt egy nyelv, amelyet a svéd nyelvvel együtt még a 17. században használtak. Hasonló az ósszláv nyelvhez. Régi 17. századi térképeken Svédország déli részén megtalálható a Morava tó. Svédország déli lakossága egy részének genetikai adottságai szláv jellegűek. A vandálok szláv eredetéről, az ő írásukról, nyelvükről el lehet gondolkodni.

Körülbelül 60 évvel azután, hogy visszatértek a vandálok hadjárataikról, a nomád avar törzsek közvetlen fenyegetettsége alatt, a szlovenek legendás egyesítője, Samo teremtett laza törzsszövetséget. 620-ban keletkezik az szlovenek első ismert államalakulata, Samo birodalma néven. Samo egyesítette a törzseket történelmi nevük alatt, amely addig át volt fedve többféle törzsnévvvel, megnevezésük a szlovenek. Ez alatt a név alatt jelennek meg az avarok elleni győztes hadjáratok alkalmából, de a jövőben is.

A szloven birodalom keletkezése után 833-ban, melyet Morava név alatt is ismerünk, és amely második legnagyobb és legdicsőbb szloven államalakulat volt, érkezik Szlovákiába a két testvér, Konstantín és Metód missziója. Szláv eredetükről nincsenek kételyeink. Olyan területről származnak, amelyet szlávok laktak, ahol szláv írást használtak. A tárgyi téma összefüggésében ennek a küldetésnek érdekes szerepe volt a szloven írás szemszögéből. Missziójuk nem hozott valami új írást, ahogy ma azt említik.

XXVII	GLAGOLICA	LATINICA	VINČANSKO		CIRILICA	LATINSKO	VINČANSKO
1.	Ⲁ	A	Ⲁ, Ⲁ̅	1.	A	A	A
2.	Ⲃ	B	Ⲃ	2.	B	V	B
3.	Ⲅ	C	Ⲅ	3.	Г	G	1
4.	Ⲇ	H	Ⲇ	4.	Δ	D	△
5.	Ⲉ	Ž	Ⲉ, Ⲉ̅	5.	E	E	Ⲃ, E, Ⲃ̅
6.	Ⲋ	N	Ⲋ	6.	Ж	Ž	Ⲉ, Ⲉ̅
7.	Ⲍ	P	Ⲍ	7.	З	Z	3
8.	Ⲏ	Š	Ⲏ	8.	И, H, Т	I	I
				9.	K	K	K
				10.	Λ	L	Λ
				11.	M	M	M
				12.	O	O	O
				13.	P, Р	R	Ⲋ, Р
				14.	C	S	Ⲅ, Ⲅ̅, Ⲅ̅̅
				15.	T	T	Ⲇ, Ⲇ̅
				16.	Y	U	Ⲉ, Ⲉ̅, Ⲉ̅̅
				17.	Φ	F	Ⲇ
				18.	X	H	Ⲉ
				19.	Ц	C	Ⲇ̅
				20.	Ч	Č	Ⲇ̅̅
				21.	Ш	DŽ	Ⲉ̅̅̅
				22.	Щ	Š	Ⲉ̅̅̅̅

Glagolita és a cirill.

Missziójuk azt az abc-t hozta, melynek jelei a Vinča írás alapját alkották. Ez volt a glagolita. A legrégebbi írás jelei. A szlávok eredeti írása. Hét jel egy az egyben volt átvéve, a többi módosítva. Az írás, amely sok ezer éve keletkezett, visszatért a szlovenekhez, Szlovákiába. Nem fogok foglalkozni a missziós testvérek történelmi körülményeivel. Moráviából eltávoztuk után az írás elterjedt a déli és keleti szloveneknél. A szerb cirill írás, a bolgárok, ukránok, oroszok és fehéroroszok azbukája, amely ugyanazon az alapon keletkezett, mint a glagolita, ma is élő nyelvek, és néhány évezred nyelvi, de főleg írásbeli folytonosságát képezik.

Az írásjelek, melyek fontos szerepet játszottak az európai civilizációs folyamatban, a rúnák. A jelenlegi történelemírás azonban a mai napig nem adott ki-elégítő feleletet arra, hol keletkeztek a rúnák, nem írta le a keletkezés helyét, nem határozta meg az időszakot, nem határozta meg egyértelműen a hordozóit.

Új ismeretekkel a rúnák keletkezésével kapcsolatban nem foglalkoznak, konzerválják a régi dogmatikus igazságot. A rúnák hordozóiról több elmélet létezik. Meg van állítólág az eredetük az ősetruszk írásban, a görög archaikus írásban és kétségtelenül ez a germánok, angolszászok és vikingek írása.

Az első rúna feljegyzések a Kr. e. 100. évhez datálódnak. A rúnákon az a lényeges, hogy azonosak a Vinča kultúra jeleivel. Sok szakember ezzel a „részlettel” nem ért egyet, nem fejtegetik, és nem elemzik. Egyszerűen mondván senki sem lép erre a területre, ahol a százéves igazságok érvényüket veszítenék. Ahol akarva és akaratlanul megváltoztatnák a jelenlegi nézetet a szlovenek őskori nemzetére nézve, ráadásul mintha ismételtten kellene azt felfedezni. Látszólag tagadják is az ősszláv rúnák létezését.

A rúna írás ismerős Szlovákia több területéről. A zsolnalitvai vár, ősi szláv kultikus központ (a rúnákat erről a területről ősgermán, kelta, viking rúnáknak tekintik). A rúna írás mérföldköve Prečín (Soltészperecsény) községnél, mérföldkö a Rakovka Čadcánál a csúcs alatt (a rúnákat jelkép keveréknek tekintik, amely a műkénéi, főníciai és latin írásból áll össze), kő a Sokol nyeregben, Bodín községnél (ezeket a rúnákat krétai-mükénéi lineáris A írásnak tekintik). Továbbá a Michalovce (Nagymihály) melletti kör alakú település, a Tatra alatti Čatina település, Drienica (Felsősom) községnél és más helyen. Mindezen településeknél egy a közös, az itt talált rúnák azonosak a Vinča kultúra jeleivel, tehát szlávok.

Na és a végére a rejtélyes, titokzatos Velestúr, melyet sok irigy legszívesebben kitörölne a térképről, mert számukra elképzelhetetlen, hogy a jelek rajta már három ezer évvel ezelőtt használt jelek voltak Szlovákia területén, szláv jelek és az alapjai az ősszláv írásban vannak. Érdekes a felirat a kövön Smrečnik csúcsa alatt, nem messze Velestúrtól. Pavol Kriška felfedező szerint 3500 éves. Csak az érdekesség kedvéért megemlíteném, Myšia Hórka is 3500 éves városi település műkénéi típusú legrégibb kőből készült erődítménnyel és őrtornyokkal Közép-Európában. Sejtjük az összefüggéseket? Nehezen illeszthető mindez a jelen történetírás összefüggéseibe a Szlovákiát borító áthidalhatatlan őserdővel, amikor a völgyekben identitás nélküli nép élt sárból épített, fenyőlombbal fedett házakban. Később megjelennek itt a germánok, aztán a mi elődeink jöttek piszkosan a Pritypraty-mocsarakból, de nem tudni, miért futottak el előlük a germánok, s a mi elődeink letelepedtek és száz évvel később kiépítették a legnagyobb közép-európai birodalmat. Ez nem igényel megjegyzést.

A szláv írás története az ősi múltban született a Vinča civilizáció bölcsőjében, évezredekken át terjeszkedett az írás a szláv törzsekkel együtt egész Európában, Elő-Ázsián keresztül Indiáig. A szláv írás bizonyítéka a senki által nem utá-

nozható történelmi feladatnak, amelyet a szlovenek civilizációja végrehajtott, Európa legnagyobb nemzete, az idők virradatától a mai napig.”

Eddig tartott tehát Janták írástörténeti ámokfutása.

Végül meg kell ismételniünk, hogy sajnos az MTA is szerepet vállal 'józomszédaink' történelemhamisító tevékenységének támogatásában, amennyiben az igaz magyar történelem tényeinek, összefüggéseinek megállapítását, az új tudományos módszerek és eszközök révén megszertezhető új adatokat és feldolgozásukat megakadályozza a tudományiskola elavultságainak érvényesítésével, mialatt szomszédaink ezen eszközök felhasználását túlhajtvá olyat is levezetnek, amivel vitatkoznunk kell, és amit egyébként könnyen tudunk cáfolni, és ami kötelességünk. Így e szomszédaink lassan mindjárt összevesznek, hogy tulajdonképpen melyikük is a civilizáció bölcsőjét jelentő nyelv, műveltség, azaz kultúra egyedüli birtokosa. Hiszen a Vinča írás és kultúra iménti szlovák eltulajdonítása mellett a kukutyin-tripolje és az erődsdi, stb. műveltség román kisajátítását is láthatjuk a román honlapokon.

Mindenesetre árulkodó jel, hogy az ilyen írások, honlapok készítőinek ismeretei fölöttébb hiányosak. Hogy csak Janták kísérletére utaljunk, az etruszkok nyelve ragozó volt, nem indoeurópai. És az a helyzet, hogy a szláv nyelvekben sincs hajlítás, mindent raggal képeznek, de hát a nagyvonalú hamisító számára ez apróság, amin nem akad fel az 'igazi történész'. De ne gondoljuk, hogy mindent megtettünk azzal, hogy rámutatunk a tévedésekre, a félreértelmezésre, az ismeret hiányra, és főként az igazságra. Mert ha valaki per definitionem rögzíti, hogy a Vinča szláv volt, akkor mit lehet tenni? Kérni a bizonyítékokat. Már pedig azok nincsenek. Nem is kell keresniük, mert a hiánya nem zavar senkit, még a Magyar Tudományos Akadémiát se. Inkább azt várhatjuk, hogy jön majd az újabb következtetés: a Tisza-kultúra is öntött rezet – rézsarló az arctalan szobor vállán – hát akkor az is szláv. És már el is hangzott, hogy miután a halicsi ásatásokból előkerült vonaldíszes kerámiához hasonló jött elő a Duna mentén, ahol ma Szlovákia a szomszéd, tehát az is szláv kell legyen. Láncbizonyítással még a Hold is szláv lesz. De ezek a kultúrák nem istenfélők, hanem lélekhívők voltak, ami ismételten nem egyezik a szláv hegemoniával. Van is baja Jantáknak a szláv/szlovén/szlovák nevekkal. Egyébként a szláv, mint népnév nem ismert az elmúlt évezred kezdete előtről.

De tudjuk, a nyugati tudományos kiaadványok, újságírás szintén alájátszik a trianoni országok múltépítésének. A Times történelmi térképein már a 2000-es kiadásban úgy szerepel a bükki kultúra, mint szlovák kultúra. Fenteb láttuk, mi volt a valóság, mi az igazság ezzel kapcsolatban. Adják alájuk a lovat, a fűtőanyagot a hamis elméletükhöz. Aztán majd a románok szólnak be nekünk, hiszen ezt a területet ők maguknak képzelik: Vinča, Tordos, Tatárlaka...

Miközben a Kárpát-medencei magyar népi és műveltségi eeredet és folytnosság bizonyítékait már teljeskörűen a nyilvánosság elé tártuk. De annak

fogadtatása is a történelmünket habzsoló szomszédok malmára hajtja a vizet, mert egyrészt az akadémiai és oktatási tájékon teljes az elhallgatása, másrészt, ha terjed is ez a gondolat, végül is nem azon a módon, ahogy megfogalmaztuk, mert az terjed leginkább, hogy ugyan a Kárpát-medence volt a bölcső, de onnan elment a magyar és aztán dicsőségesen visszajött. A sumér–szkíta–hun–magyar folytonosság ezt kívánja meg. Amivel kiüresítik a területet és teret adnak a nagyképű kombinációknak. Erre tesz most rá egy lapáttal Janták, mert 'igazolt-nak' látja, hogy a Kárpátok közül ment el a sumér civilizáció Mezopotámiába és vitte oda az itteni szláv eredetű olyan civilizációs eredményeket, mint a rézöntés, az írás. Hogy mi történt valójában, már közismert, közismertté tettük és a nemzetközi szakirodalom is elérhető. Éljünk hát az igazsággal!